

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים א:א – א:ד

פרק א – משנה א

אבות הטמאות, השרץ, ושכבת זרע, וטמא מת, והמצרע בימי ספרו, ומי חטאת שאין בהם כדי הזיה, הרי אלו מטמאין אדם וכלים במגע, וכלי חרש באויר, ואינם מטמאין במשא:

פרק א – משנה ב

למעלה מהם, נבלה, ומי חטאת שיש בהם כדי הזיה, שהם מטמאין את האדם במשא לטמא בגדים במגע, וחשוכי בגדים במגע:

פרק א – משנה ג

למעלה מהן, בויעל נדה, שהוא מטמא משכב תחתון כעליון. למעלה מהן, זובו של זב ורקו ושכבת זרעו ומימי רגליו, ודם הנדה, שהן מטמאין במגע ובמשא. למעלה מהן, מרכב, שהוא מטמא תחת אבן מסמא. למעלה מן המרכב, משכב, ששוה מגעו למשאו. למעלה מן המשכב, הזב, שהזב עושה משכב, ואין משכב עושה משכב:

פרק א – משנה ד

למעלה מן הזב, זבה, שהיא מטמאה את בויעלה. למעלה מן הזבה, מצרע, שהוא מטמא בביאה. למעלה מן המצרע, עצם פשערה, שהוא מטמא טמאת שבעה. חמור מכלם, הפות, שהוא מטמא באהל, מה שאין כלם מטמאין

כלים א:א – א:ד

פרק א – משנה ה

עֶשֶׂר טַמְאוֹת פּוֹרְשׁוֹת מִן הָאָדָם. מְחַסֵּר כְּפוּרִים, אָסוּר בְּקִדְשׁ וּמִתֵּר בְּתֵרוּמָה וּבְמַעֲשֵׂר. חֹזֵר לֵהִיּוֹת טָבוּל יוֹם, אָסוּר בְּקִדְשׁ וּבְתֵרוּמָה וּמִתֵּר בְּמַעֲשֵׂר. חֹזֵר לֵהִיּוֹת בַּעַל קָרִי, אָסוּר בְּשִׁלְשֶׁתוֹ. חֹזֵר לֵהִיּוֹת בּוֹעַל נִדָּה, מְטַמֵּא מְשֻׁכָּב תַּחְתּוֹן כְּעֵלְיוֹן. חֹזֵר לֵהִיּוֹת זָב שֶׁרָאָה שְׁתֵּי רְאִיוֹת, מְטַמֵּא מְשֻׁכָּב וּמוֹשָׁב, וְצָרִיד בִּיאַת מַיִם חַיִּים, וּפְטוּר מִן הַקֶּרֶבֶן. רָאָה שְׁלֹשׁ, חָיִב בְּקֶרֶבֶן. חֹזֵר לֵהִיּוֹת מְצַרֵּעַ מְסֻגֵּר, מְטַמֵּא בְּבִיאָה, וּפְטוּר מִן הַפְּרִיעָה וּמִן הַפְּרִימָה וּמִן הַתְּגִלְחַת וּמִן הַצִּפְרִים. וְאִם הָיָה מִחֻלֵּט, חָיִב בְּכֻלּוֹ. פָּרַשׁ מִמֶּנּוּ אִבְרָ שְׁאִין עָלָיו בְּשָׂר כְּרָאוּי, מְטַמֵּא בְּמַגֵּעַ וּבְמִשָּׂא, וְאִינוֹ מְטַמֵּא בְּאֵהָל. וְאִם יֵשׁ עָלָיו בְּשָׂר כְּרָאוּי, מְטַמֵּא בְּמַגֵּעַ וּבְמִשָּׂא, וּבְאֵהָל. שְׁעוֹר בְּשָׂר כְּרָאוּי, כְּדִי לְהַעֲלוֹת אֲרוּכָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם יֵשׁ בְּמִקּוֹם אֶחָד כְּדִי לְהַקִּיפוֹ בְּחוּט עָרֵב, יֵשׁ בּוֹ לְהַעֲלוֹת אֲרוּכָה:

פרק א – משנה ו

עֶשֶׂר קִדְשׁוֹת הֵן, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֶׁת מְכַל הָאֲרָצוֹת. וּמָה הִיא קִדְשָׁתָהּ, שְׁמִבִּיאִים מִמֶּנָּה הָעֵמֹר וְהַבְּפוּרִים וְשְׁתֵּי הַלֶּחֶם, מֵה שְׁאִין מְבִיאִים כִּן מְכַל הָאֲרָצוֹת:

פרק א – משנה ז

עִירוֹת הַמְּקֻפּוֹת חוֹמָה מִקְדָּשׁוֹת מִמֶּנָּה, שְׁמִשְׁלַחִים מִתּוֹכָן אֶת הַמְּצַרְעִים, וּמִסְבָּבִין לְתוֹכָן מֵת עַד שִׁירְצוֹ. יָצָא, אִין מִחֲזִירִין אוֹתוֹ:

פרק א – משנה ח

לְפָנִים מִן הַחוּמָה מִקְדָּשׁ מֵהֶם, שְׁאוּכְלִים שֵׁם קִדְשִׁים קָלִים וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי. הַר הַבַּיִת מִקְדָּשׁ מִמֶּנּוּ, שְׁאִין זָבִים וְזָבוֹת, נְדוּת וְיוֹלְדוֹת נִכְנְסִים לָשֵׁם. הַחִיל מִקְדָּשׁ מִמֶּנּוּ, שְׁאִין גּוֹיִם וְטַמְא מֵת נִכְנְסִים לָשֵׁם. עֹזֶרֶת נָשִׁים מִקְדָּשֶׁת מִמֶּנּוּ, שְׁאִין טָבוּל יוֹם נִכְנָס לָשֵׁם, וְאִין חֲיָבִים עָלֶיהָ חֻטָּאת.

עֲזֹרַת יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֶׁת מִמֶּנָּה, שְׂאִין מְחַסֵּר כְּפוּרִים נִכְנָס לְשֵׁם, וְחִיבִין
עָלֶיהָ חֲטָאת. עֲזֹרַת הַפְּהֵנִים מְקַדְּשֶׁת מִמֶּנָּה, שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים לְשֵׁם
אֶלָּא בְּשַׁעַת צָרְכֵיהֶם, לְסְמִיכָה לְשַׁחֲיטָה וְלִתְנוּפָה:

כלים א:ט – ב:ג

פרק א – משנה ט

בין האולם ולמזבח מקדש מפונה, שאין בעלי מומין ופרועי ראש נכנסים לשם. ההיכל מקדש מפונה, שאין נכנס לשם שלא רחוק ידים ורגלים. קדש הקדשים מקדש מהם, שאין נכנס לשם אלא כהן גדול ביום הכפורים בשעת העבודה. אמר רבי יוסי, בחמשה דברים בין האולם ולמזבח שוה להיכל, שאין בעלי מומין, ופרועי ראש, ושתויי יין, ושלא רחוק ידים ורגלים נכנסים לשם, ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה:

פרק ב – משנה א

כלי עץ, וכלי עור, וכלי עצם, וכלי זכוכית, פשוטיהו טהורים, ומקבליהו טמאים. נשברו, טהרו. חזר ועשה מהם כלים, מקבלין טמאה מכאן ולהבא. כלי חרס וכלי נתר, טמאתו שוה. מטמאין ומטמאין באויר, ומטמאין מאחוריהו, ואינן מטמאין מגביהו, ושבידתו היא טהרתו:

פרק ב – משנה ב

הדקין שבכלי חרס, וקרקרותיהו, ודפנותיהו יושבין שלא מסמכין, שעורן, מכדי סיכת קטן ועד לג. מלג ועד סאה, ברביעית. מסאה ועד סאתים, בחצי לג. מסאתים ועד שלש ועד חמש סאין, בלג, דברי רבי ישמעאל. רבי עקיבא אומר, אני איני נותן בהן מדה, אלא, הדקין שבכלי חרס, וקרקרותיהו, ודפנותיהו יושבין שלא מסמכין, שעורן מכדי סיכת קטן ועד קדרות הדקות. מהקדרות הדקות ועד חביות לודיות, ברביעית. מלודיות ועד לחמיות, בחצי לג. מלחמיות ועד חצבים גדולים, בלג. רבן יוחנן בן זכאי אומר, חצבים גדולים, שעורן בשני לגין. הפכים הגלילים והחביונות, שעור קרקרותיהו כל שהו, ואין להם דפנות:

פרק ב – משנה ג

הטהורין שבבלי חרס, טבלה שאין לה לזבז, ומחתה פרוצה, ואבוב של קלאין, וסילונות, אף על פי כפופין אף על פי מקבלין, וכבב ששאו לסל הפת, וטפי שהתקינו לענבים, ורחבית של שיטין, ורחבית דפונה בשולי המחץ, והמטה, והכסא, והספסל, והשלחן, והספינה, והמנורה של חרס, הרי אלו טהורים. זה הכלל, כל שאין לו תוך בבלי חרס, אין לו אחרים:

כלים ב:ד – ב:ז

פרק ב – משנה ד

פֶּנֶס שֵׁישׁ בּוֹ בֵּית קָבוּל שְׁמוֹן, טָמֵא. וְשֵׁאִין בּוֹ, טָהוֹר. מְגוּפֹת הַיּוֹצְרִין
שֶׁהוּא פּוֹתַח בָּהּ, טָהוֹרָה. וְשֶׁהוּא גּוֹמֵר בָּהּ, טָמֵאָה. מִשְׁפָּךְ שֶׁל בַּעֲלֵי
בָּתִּים, טָהוֹר. וְשֶׁל רוֹכְלִין, טָמֵא, מִפְּנֵי שֶׁהוּא שֶׁל מִדָּה, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה
בֶּן בִּתְרָא. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵטְהוֹ עַל צִדּוֹ וּמְרִיחַ בּוֹ
לְלוֹקַח:

פרק ב – משנה ה

כֶּסוּי פְּדֵי יַיִן וְכֵדֵי שְׁמוֹן, וְכֶסוּי חֲבִיזוֹת נִירוֹת, טָהוֹרִין. וְאִם הִתְקִינוּ
לְתַשְׁמִישׁ, טָמֵאִים. כֶּסוּי הַלֶּפֶס, בְּזִמּוֹן שֶׁהוּא נָקוּב וַיֵּשׁ לוֹ חֲדוּד, טָהוֹר.
אִם אֵינוֹ נָקוּב וְאֵין לוֹ חֲדוּד, טָמֵא, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מְסַנֶּנֶת לְתוֹכוֹ אֶת הַיֶּרֶק.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בַּר צְדוֹק אוֹמֵר, מִפְּנֵי שֶׁהִיא הוֹפֶכֶת עָלָיו אֶת הַרוֹנְקֵי:

פרק ב – משנה ו

גִּסְטָרָא שְׁנַמְצָאָת בְּכַבְשָׁן, עַד שֶׁלֹּא נִגְמְרָה מְלֹאכְתָּהּ, טָהוֹרָה. מִשְׁנַגְמְרָה
מְלֹאכְתָּהּ, טָמֵאָה. טִיטְרוֹס, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בַּר צְדוֹק מְטַהֵר. רַבִּי יוֹסִי מְטַמֵּא,
מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמוֹצִיא פְּרוּטוֹת:

פרק ב – משנה ז

הַטָּמֵאִין שֶׁבְּכֵלֵי חָרֶס, טְבֵּלָה שֵׁישׁ לָהּ לְזַבֵּז, וּמִחֲתָה שְׁלֵמָה, וְטְבֵּלָה שֶׁהִיא
מְלֵאָה קְעָרוֹת. נְטֵמָאָת אַחַת מֵהֶם בְּשֶׁרֶץ, לֹא נְטֵמָאוּ כָּלָם. אִם יֵשׁ לָהּ
לְזַבֵּז עוֹדֵף, נְטֵמָאָה אַחַת מֵהֶם, נְטֵמָאוּ כָּלָן. וְכֵן בֵּית תְּבֵלִין שֶׁל חָרֶס,
וְקִלְמָרִים הַמְתַּאֲמוֹת. וּבֵית תְּבֵלִין שֶׁל עֵץ, שֶׁנְטֵמָא אֶחָד בְּמִשְׁקָהּ, לֹא
נְטֵמָא חֲבֵרוֹ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, חוֹלְקִין אֶת עֵבִיו. הַמְשַׁמֵּשׁ לְטָמֵא,
טָמֵא. הַמְשַׁמֵּשׁ לְטָהוֹר, טָהוֹר. אִם יֵשׁ לוֹ לְזַבֵּז עוֹדֵף, נְטֵמָא אֶחָד מֵהֶם,
נְטֵמָא חֲבֵרוֹ:

כלים ב:ח – ג:ג

פרק ב – משנה ח

הַלְפִיד, טָמֵא. וּבֵית שְׁקֵעוֹ שֶׁל נֵר, מְטַמֵּא בְּאוֹר.
הַמְסַרֵּק שֶׁל צֶרְצוֹר, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַהֵר, וְחֲכָמִים מְטַמְּאִין:

פרק ג – משנה א

שְׁעוֹר כָּלִי חָרַס לְטַהֵר, הָעֲשׂוּי לְאֶכְלִין, שְׁעוֹרוֹ בְּזִיתִים. הָעֲשׂוּי לְמִשְׁקִין,
שְׁעוֹרוֹ בְּמִשְׁקִין. הָעֲשׂוּי לְכָד וּלְכָד, מְטִילִין אוֹתוֹ לְחִמְרוֹ בְּזִיתִים:

פרק ג – משנה ב

חֲבִית, שְׁעוֹרָה בְּגִרוּגְרוֹת, דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּאֶגּוֹזִים.
רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, בְּזִיתִים. הַלֶּפֶס וְהַקְדָּרָה, שְׁעוֹרוֹן בְּזִיתִים. הַפֶּד וְהַטָּפִי,
שְׁעוֹרוֹן בְּשֶׁמֶן. וְהַצֶּרְצוֹר, שְׁעוֹרוֹ בְּמִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁלִשְׁתָּן
בְּזֶרְעוֹנִין. נֵר, שְׁעוֹרוֹ בְּשֶׁמֶן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, בְּפְרוּטָה קְטַנָּה. נֵר שֶׁנִּטַּל
פִּיּו, טָהוֹר. וְשֶׁל אֲדָמָה שֶׁהֵסֵק פִּיּו בְּפִתִּילָה, טָהוֹר:

פרק ג – משנה ג

חֲבִית שֶׁנִּקְבָּה וְעֲשָׂאָה בְּזֶפֶת, וְנִשְׁבְּרָה, אִם יֵשׁ בְּמִקּוֹם הַזֶּפֶת מְחֻזֵּק
רְבִיעִית, טָמֵא, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא בִטֵּל שֵׁם כָּלִי מֵעֲלֶיהָ. חָרַס שֶׁנִּקְבַּ וְעֲשָׂאוֹ
בְּזֶפֶת, אִף עַל פִּי מְחֻזֵּק רְבִיעִית, טָהוֹר, מִפְּנֵי שֶׁבִטֵּל שֵׁם כָּלִי מֵעֲלָיו:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים ג:ד – ג:ז

פרק ג – משנה ד

חֲבִית שְׁנִתְרוּעָה וּטְפֵלָה בְּגִלְלִים, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא נוֹטֵל אֶת הַגִּלְלִים וְהַחֲרָסִים נוֹפְלִים, טְמֵאָה, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא בָטַל שֵׁם כָּלִי מֵעֲלֶיהָ. נִשְׁבְּרָה וְדָבַק מִמֶּנָּה חֲרָסִית, אוֹ שֶׁהֵבִיא חֲרָסִית מִמְּקוֹם אַחֵר וּטְפֵלָן בְּגִלְלִים, אִף עַל פִּי שֶׁהוּא נוֹטֵל הַגִּלְלִים וְהַחֲרָסִין עוֹמְדִים, טְהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁבָטַל שֵׁם כָּלִי מֵעֲלֶיהָ. הִיא בֶּה חָרָס מִחֲזִיק רְבִיעִית, כֵּלָה מִטְּמֵא בְּמוֹעַ, וּכְנֶגְדּוֹ מִטְּמֵא בְּאוֹר:

פרק ג – משנה ה

הַטּוֹפֵל כָּלִי חָרָס הַבְּרִיא, רַבִּי מֵאִיר וְרַבִּי שִׁמְעוֹן מִטְּמֵאִים. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, הַטּוֹפֵל אֶת הַבְּרִיא, טְהוֹר. וְאֵת הָרְעוּעַ, טְמֵא. וְכֵן בְּחִדּוּק הַקְּרוּיָה:

פרק ג – משנה ו

יְבֻלִית שֶׁטּוֹפְלִין בֶּה הַפֶּטְסִין, הַנוֹגֵעַ בָּהּ, טְמֵא. מִגּוֹפֶת חֲבִית, אֵינָה חֲבוּר. הַנוֹגֵעַ בְּטַפּוּלוֹ שֶׁל תָּנוּר, טְמֵא:

פרק ג – משנה ז

מִחֵם שֶׁטְפָלוֹ בְּחֶמֶר וּבְחֲרָסִית, הַנוֹגֵעַ בְּחֶמֶר, טְמֵא. וּבְחֲרָסִית, טְהוֹר. קוֹמְקוּם שֶׁנִּקְבַּ וְעָשָׂאוֹ בְּזַפָּת, רַבִּי יוֹסִי מְטַהֵר, שְׂאִינוֹ יָכוֹל לְקַבֵּל אֶת הַחֲמִין כְּצוּנָה. וְכֵן הִיא אוֹמֵר בְּכָלִי זַפָּת. כָּלִי נְחֹשֶׁת שֶׁזַּפְתּוֹ, טְהוֹרִין. וְאִם לֵיָן, טְמֵאִין:

כלים ג:ח – ד:ג

פרק ג – משנה ח

חֲבִית שֶׁנִּקְבָּה וְעִשָּׂאָה בְּזֹפֶת יֵתֵר מִצָּרְפָּה, הַנוֹגֵעַ בְּצָרְפָּה, טָמֵא. יֵתֵר מִצָּרְפָּה, טָהוֹר. זֹפֶת שֶׁנִּטְפָּה עַל הַחֲבִית, הַנוֹגֵעַ בָּהּ, טָהוֹר. מִשְׁפָּךְ שֶׁל עֵץ וְשֶׁל חָרֶס שֶׁפָּקְקוּ בְּזֹפֶת, רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה מְטַמֵּא. רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמֵּא בְּשֶׁל עֵץ, וּמְטַהֵר בְּשֶׁל חָרֶס. רַבִּי יוֹסִי מְטַהֵר בְּשִׁנְיָהֶם:

פרק ד – משנה א

הַחָרֶס שְׁאִינוֹ יָכוֹל לַעֲמֹד מִפְּנֵי אֲזָנוֹ, אוֹ שֶׁהָיָה בוֹ חֲדוּד וְהַחֲדוּד מְכַרְעֵנוּ, טָהוֹר. נִטְלָה הָאֲזָן, נִשְׁבַּר הַחֲדוּד, טָהוֹר. רַבִּי יְהוּדָה מְטַמֵּא. חֲבִית שֶׁנִּפְחָתָה, וְהִיא מְקַבֶּלֶת עַל דְּפְנוֹתֶיהָ, אוֹ שֶׁנִּחְלְקָה כְּמִין שְׁתֵּי עֲרֻבוֹת, רַבִּי יְהוּדָה מְטַהֵר, וְחַכְמַיִם מְטַמְּאִין:

פרק ד – משנה ב

חֲבִית שֶׁנִּתְרוּעְעָה וְאִינָהּ יָכוֹלָה לְהִטְלִיטַל בַּחֲצֵי קַב גְּרוּגְרוֹת, טָהוֹרָה. גִּסְטָרָא שֶׁנִּתְרוּעְעָה וְאִינָהּ מְקַבֶּלֶת מִשְׁקִין, אֵף עַל פִּי שֶׁהִיא מְקַבֶּלֶת אֶכְלִין, טָהוֹרָה שְׁאִין שִׁירִין לְשִׁירִין:

פרק ד – משנה ג

אִיזוֹ הִיא גִּסְטָרָא, כֹּל שֶׁנִּטְלוּ אֲזָנֶיהָ. הֵיוּ בָּהּ חֲדוּדִין יוֹצְאִין, כֹּל הַמְקַבֵּל עִמָּה בְּזִיתִים, מְטַמֵּא בְּמִגַּע וּכְנֶגְדּוֹ מְטַמֵּא בְּאוֹיר. וְכֹל שְׁאִינוֹ מְקַבֵּל עִמָּה בְּזִיתִים, מְטַמֵּא בְּמִגַּע וְאִין כְּנֶגְדּוֹ מְטַמֵּא בְּאוֹיר. הַיְתָה מְטָה עַל צְדָה כְּמִין קִתְדָרָה, כֹּל הַמְקַבֵּל עִמָּה בְּזִיתִים, מְטַמֵּא בְּמִגַּע וּכְנֶגְדּוֹ מְטַמֵּא בְּאוֹיר. וְכֹל שְׁאִינוֹ מְקַבֵּל עִמָּה בְּזִיתִים, מְטַמֵּא בְּמִגַּע וְאִין כְּנֶגְדּוֹ מְטַמֵּא בְּאוֹיר. שׁוּלֵי קוֹרְפִיּוֹת וְשׁוּלֵי קוֹסִים הַצִּידוֹנִיִּים, אֵף עַל פִּי שְׁאִינָם יָכוֹלִים לִישֵׁב שְׁלֵא מְסַמְכִין, טָמֵאִין, שְׁלֵכְךָ נַעֲשׂוּ מִתְחַלְתָּן:

כלים ד:ד – ה:ג

פרק ד – משנה ד

כְּלֵי חָרֶשׁ שֵׁישׁ לוֹ שְׁלֹשׁ שְׁפִיזוֹת, הַפְּנִימִית עוֹדֶפֶת, הַכֹּל טְהוֹר. הַחִיצוֹנָה עוֹדֶפֶת, הַכֹּל טָמֵא. הָאֶמְצָעִית עוֹדֶפֶת, מִמֶּנָּה וּלְפָנִים, טָמֵא. מִמֶּנָּה וּלְחוּץ, טְהוֹר. הֵיוּ שְׁוֹת, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, חוֹלְקִין הָאֶמְצָעִית. וְחַכְמִים אוֹמְרִים, הַכֹּל טְהוֹר. כְּלֵי חָרֶס, מֵאִמְתֵּי מְקַבְּלִין טָמְאָה, מִשִּׁצְרָפוֹ בִּכְבֻּשׁוֹ, וְהִיא גָמֵר מְלֹאכְתּוֹ:

פרק ה – משנה א

תְּנוּרָה, תְּחִלְתּוֹ אַרְבָּעָה, וּשְׁיָרֵיו אַרְבָּעָה, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחַכְמִים אוֹמְרִים, בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּגָדוֹל. אֲבָל בְּקָטָן, תְּחִלְתּוֹ כֹּל שֶׁהוּא, וּשְׁיָרֵיו רַבּוֹ, מִשְׁתַּגְּמָר מְלֹאכְתּוֹ. אִיזְהוּ גָמֵר מְלֹאכְתּוֹ, מִשִּׁיִּסְיָקָנוּ כְּדֵי לְאִפּוֹת בּוֹ סַפְגָּנִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מִשִּׁיִּסְיָק אֶת הַחֲדָשׁ, כְּדֵי לְאִפּוֹת בִּישׁוֹן סַפְגָּנִין:

פרק ה – משנה ב

כִּיָּרָה, תְּחִלְתָּהּ שְׁלֹשׁ, וּשְׁיָרֶיהָ שְׁלֹשׁ, מִשְׁתַּגְּמָר מְלֹאכְתָּהּ. אִיזְהוּ גָמֵר מְלֹאכְתָּהּ, מִשִּׁיִּסְיָקָנָה, כְּדֵי לְבַשֵּׁל עָלֶיהָ בִּיצָה קְלָה שְׁבִיבֵיצִים, טְרוּפָה וְנִתְּוֶנָה בְּאֶלְפָס. הַכֶּפֶחַ, עָשָׂא לְאִפֵּיהָ, שְׁעוּרוֹ כְּתֵנוּרָה. עָשָׂא לְבִשׁוֹל, שְׁעוּרוֹ כְּכִיָּרָה. הָאָבָן הַיּוֹצֵא מִן הַתְּנוּרָה טֶפֶחַ, וּמִן הַכִּיָּרָה שְׁלֹשׁ אֶצְבָּעוֹת, חֲבוּרָה. הַיּוֹצֵא מִן הַכֶּפֶחַ, עָשָׂא לְאִפֵּיהָ, שְׁעוּרוֹ כְּתֵנוּרָה. עָשָׂא לְבִשׁוֹל, שְׁעוּרוֹ כְּכִיָּרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לֹא אֶמְרוּ טֶפֶחַ, אֶלָּא בֵּין הַתְּנוּרָה וְלִכְתָּל. הֵיוּ שְׁנֵי תְּנוּרִין סְמוּכִים זֶה לְזֶה, נוֹתֵן לְזֶה טֶפֶחַ וְלְזֶה טֶפֶחַ, וְהַשָּׂאָר טְהוֹר:

פרק ה – משנה ג

עֵטְרַת כִּיָּרָה, טְהוֹרָה. טִירַת הַתְּנוּרָה, בְּזִמְנוֹ שֶׁהִיא גְבוּהָה אַרְבָּעָה טֶפָחִים, מִטְּמָאָה בְּמִגָּע וּבְאִוִיר. פְּחוּתָהּ מִכָּאן, טְהוֹרָה. אִם חֲבָרָה לוֹ, אֶפְלוּ עַל שְׁלֹשׁ אַבְנִים טָמְאָה. בֵּית הַפֶּדֶךְ וּבֵית הַתְּבִלִּין וּבֵית הַנֵּר שְׁבִכִיָּרָה, מִטְּמָאִין בְּמִגָּע וְאִינָן מִטְּמָאִין בְּאִוִיר, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל מְטָהֵר:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים היד – היז

פרק ה – משנה ד

תנור שהסק מאחוריו, או שהסק שלא לדעתו, או שהסק בבית האמן, טמא. מעשה שנפלה דלקה בתנורי כפר סגנה, ובא מעשה ליבנה, וטמאן רבן גמליאל:

פרק ה – משנה ה

מוסף התנור של בעלי בתים, טהור. ושל נחתומין, טמא, מפני שהוא סומך עליו את השפוד. רבי יוחנן הסנדלר אומר, מפני שהוא אופה בו כשהוא נדחק. כיוצא בו, מוסף היורה של שולקי זיתים, טמא. ושל צבעים, טהור:

פרק ה – משנה ו

תנור שנתן בו עפר עד חציו, מעפר ולמטון, מטמא במגע. מעפר ולמעלן, מטמא באויר. נתנו על פי הבור או על פי הדות, ונתן שם אבן, רבי יהודה אומר, אם מסיק מלמטון, והוא נסוק מלמעלן, טמא. וחכמים אומרים, הואיל והסק מכל מקום, טמא:

פרק ה – משנה ז

תנור שנטמא, כיצד מטהרין אותו. חולקו לשלשה, וגורר את הטפלה עד שיהא בארץ. רבי מאיר אומר, אינו צריך לגרר את הטפלה, ולא עד שיהא בארץ, אלא ממעטו מבפנים ארבעה טפחים. רבי שמעון אומר, וצריך להסיעו. חלקו לשנים, אחד גדול ואחד קטן, הגדול טמא והקטן טהור. חלקו לשלשה, אחד גדול בשנים, הגדול טמא, ושנים הקטנים טהורין:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים ה:ח – ה:יא

פרק ה – משנה ח

חָתְכוּ חֲלִיּוֹת לְרַחְבוֹ, פְּחוֹת מֵאַרְבָּעָה טְפָחִים, טְהוֹר. מֵרַחוּ בְּטֵיט, מְקַבֵּל טִמְאָה מוֹשִׁיטִיקְנָו כְּדֵי לְאַפּוֹת בּוֹ סַפְגָּנִין. הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת הַטְּפֵלָה וְנָתַן חֵל אֹו צְרוּר בֵּינֵתִים, בְּזֶה אָמְרוּ, הִנְדָּה וְהִטְהוֹרָה אוֹפּוֹת בּוֹ וְהוּא טְהוֹר:

פרק ה – משנה ט

תְּנוּר שְׂבֵא מִחֻתָּךְ מִבֵּית הָאֵמוֹן, וְעָשָׂה בּוֹ לְמוֹדֵינִי, וְנוֹתְנִן עָלָיו וְהוּא טְהוֹר, נִטְמָא. וְסִלַּק אֶת לְמוֹדֵינִי, טְהוֹר. הִחֲזִירוּ לוֹ, טְהוֹר. מֵרַחוּ בְּטֵיט, מְקַבֵּל טִמְאָה, וְאִינוֹ צְרִיךְ לְהִסִּיקְנָו, שֶׁכֶּבֶר הַסֵּק:

פרק ה – משנה י

חָתְכוּ חֲלִיּוֹת וְנָתַן חֵל בֵּין חֲלִיא לְחֲלִיא, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַהֵר, וְחֲכָמִים מְטַמְּאִין. זֶה תְּנוּרוֹ שֶׁל עֵכָנָאִי. יוֹרוֹת הָעֶרְבִין שֶׁהוּא חוֹפֵר בְּאֶרֶץ וְטָח בְּטֵיט, אִם יָכוֹל הִטִּיחַ לְעֵמוֹד בְּפָנָיו עֲצֵמוֹ, טִמָּא. וְאִם לֹא, טְהוֹר. וְזֶה תְּנוּרוֹ שֶׁל בֶּן דִּינָאִי:

פרק ה – משנה יא

תְּנוּר שֶׁל אָבֹן וְשֶׁל מִתְּכֶת, טְהוֹר, וְטִמָּא מְשוּם כְּלֵי מִתְּכוֹת. נִקֵּב, נִפְגָּם, נִסְדָּק, עָשָׂה לוֹ טְפֵלָה, אוֹ מוֹסֵף שֶׁל טֵיט, טִמָּא. כְּפֹה יֵהָא בְּנִקֵּב, כְּדֵי שְׂיִצֵּא בּוֹ הָאוֹר. וְכֵן בְּכִירָה. כִּירָה שֶׁל אָבֹן וְשֶׁל מִתְּכֶת טְהוֹרָה, וְטִמְאָה מְשוּם כְּלֵי מִתְּכוֹת, נִקְבָה, נִפְגָּמָה, נִסְדָּקָה, עָשָׂה לָהּ פֶּטְפוּטִין, טִמְאָה. מֵרַחָה בְּטֵיט בֵּין מִבְּפָנִים בֵּין מִבְּחוּץ, טְהוֹרָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מִבְּפָנִים טִמְאָה, וּמִבְּחוּץ טְהוֹרָה:

כלים וא – ו:ד

פרק 1 – משנה א

העושה שלשה פטופטים בארץ וחרבן בטיט להיות שופת עליהן את הקדרה, טמאה. קבע שלשה מסמין בארץ להיות שופת עליהן הקדרה, אף על פי שעשה בראשו מקום שתהא הקדרה יושבת, טהורה. העושה שתי אבנים כירה וחרבם בטיט, טמאה. רבי יהודה מטהר, עד שיעשה שלישית, או עד שיסמך לכתל. אחת בטיט ואחת שלא בטיט, טהורה:

פרק 1 – משנה ב

האבן שהיה שופת עליה ועל התנור, עליה ועל הכירה, עליה ועל הכפח, טמאה. עליה ועל האבן, עליה ועל הסלע, עליה ועל הכתל, טהורה. וזו היתה כירת הנזירים שבירושלים, שכנגד הסלע. כירת הטבחים, בזמן שהוא נותן אבן בצד אבן, נטמאת אחת מהן, לא נטמאו כלן:

פרק 1 – משנה ג

שלוש אבנים שעשאן שתי כירים, נטמאת אחת מן החיצונה, האמצעית המשמשת את הטמאה, טמאה. המשמשת הטהורה, טהורה. נטלה הטהורה, החלטה האמצעית לטמאה. נטלה הטמאה, החלטה האמצעית לטהורה. נטמאו שתיים החיצונות, אם היתה האמצעית גדולה, נותן לזו כדי שפיתה מכאן ולזו כדי שפיתה מכאן, והשאר טהור. ואם היתה קטנה, הכל טמא. נטלה האמצעית, אם יכול לשפת עליה יורה גדולה, טמאה. החזירה, טהורה. מרחקה בטיט, מקבלת טמאה משיסיקנה כדי לבשל עליה את הביצה:

פרק 1 – משנה ד

שתי אבנים שעשאם כירה ונטמאו, סמך לזו אבן אחת מכאן, ולזו אבן אחת מכאן, חציה של זו טמאה וחציה טהורה, וחציה של זו טמאה וחציה טהורה. נטלו טהורות, חזרו אלו לטמאתן:

כלים זא – זד

פרק ז – משנה א

הקלתות של בעלי בתים שנפחתה פחות משלשה טפחים, טמאה, שהוא מסיק מלמטון וקדרה בשלה מלמעלן. יתר מכאן, טהורה. נתן אבן או צרור, טהורה. מרחצה בטיט, מקבלת טמאה מכאן ולהבא. זו היתה תשובת רבי יהודה בתנור שנתנו על פי הבור או על פי הדות:

פרק ז – משנה ב

דכון שיש בו בית קבול קדרות, טהור משום פירה, וטמא משום כלי קבול. הצדדין שלו, הנוגע בהם אינו טמא משום פירה. הרחב שלו, רבי מאיר מטהר, ורבי יהודה מטמא. וכן הכופה את הסל ועושה על גביו פירה:

פרק ז – משנה ג

פירה שנחלקה לארבה, טהורה. ולרחבה, טמאה. כפח שנחלק בין לארכו בין לרחבו, טהור. חצר הפירה, בזמן שהיא גבוהה שלש אצבעות, מטמאה במגע ובאור. פחותה מכאן, מטמאה במגע ואינה מטמאה באור. כיצד משערין אותה. רבי ישמעאל אומר, נותן את השפוד מלמעלן למטון וכנגדו מטמאה באור. רבי אליעזר בן יעקב אומר, נטמאה הפירה, נטמאת החצר. נטמאה החצר, לא נטמאת הפירה:

פרק ז – משנה ד

היתה מפרשת מן הפירה, בזמן שהיא גבוהה שלש אצבעות, מטמא במגע ובאור. פחותה מכאן או שהיתה חלקה, טהורה. פטפוטי פירה, שלשה, של שלש אצבעות, מטמאים במגע ובאור. פחות מכאן, כל שכן הו טמאים, ואפלו הו ארבעה:

כלים זיה – חיב

פרק ז – משנה ה

נטל אחד מהן, מטמאין במגע ואינם מטמאים באויר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון מטהר. עשה שנים, זה כנגד זה, מטמאין במגע ובאויר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון מטהר. היו גבוהין משלש אצבעות, משלש ולמטון מטמאים במגע ובאויר, משלש ולמעלן מטמאין במגע ואינן מטמאין באויר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון מטהר. היו משוכים מן השפה, בתוך שלש אצבעות, מטמאים במגע ובאויר, חוץ משלש אצבעות מטמאים במגע ואינם מטמאים באויר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון מטהר:

פרק ז – משנה ו

כיצד משערין אותו. רבן שמעון בן גמליאל אומר, נותן את הכנה ביניהן, מן הכנה ולחוץ טהור, מן הכנה ולפנים, ומקום הכנה טמא:

פרק ח – משנה א

התנור שחצצו בנסרים או ביריעות, נמצא שרץ במקום אחד, הכל טמא. כורת פחותה ופקוקה בקש ומשלשלת לאויר התנור, השרץ בתוכה, התנור טמא. השרץ בתנור, אכלין שבתוכה טמאין. ורבי אליעזר מטהר. אמר רבי אליעזר, אם הצילה במת החמור, לא תציל בכלי חרס הקל. אמרו לו, אם הצילה במת החמור, שפן חולקים אהלים, תציל בכלי חרס הקל, שאין חולקים כלי חרס:

פרק ח – משנה ב

היתה שלמה, וכן הקפה, וכן החמת, השרץ בתוכה, התנור טהור. השרץ בתנור, אכלין שבתוכה טהורין. נקבו, העשוי לאכלין, שעורן בזיתים. העשוי למשקין, שעורן במשקים. העשוי לכד ולכד, מטילים אותו לחמור, בכונס משקה:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים ח:ג – ח:ו

פרק ח – משנה ג

סְרִידָה שֶׁהִיא נְתוּנָה עַל פִּי הַתְּנוּרָה וְשׁוֹקֵעַת לְתוֹכוֹ וְאִין לָהּ גַּפִּים, הַשָּׂרֵץ בְּתוֹכָהּ, הַתְּנוּרָה טָמְאָה. הַשָּׂרֵץ בְּתְנוּרָה, אֲכָלִים שֶׁבְּתוֹכָהּ, טָמְאִין, שְׂאִין מוֹצִילִין מִיַּד כָּלִי חָרָס אֲלֵא כָּלִים. חֲבִית שֶׁהִיא מְלֵאָה מִשִּׁקִּין טְהוֹרִין, וְנְתוּנָה לְמִטָּה מְנַחֶשֶׁתוּ שֶׁל תְּנוּרָה, הַשָּׂרֵץ בְּתְנוּרָה, הַחֲבִית וְהַמִּשְׁקִין טְהוֹרִין. הִזְתָּה כְּפוּיָה וּפִיָּה לְאוֹר הַתְּנוּרָה, הַשָּׂרֵץ בְּתְנוּרָה, מִשְׁקָה טוֹפֵחַ שֶׁבְּשׁוּלֵי הַחֲבִית טְהוֹר:

פרק ח – משנה ד

קִדְרָה שֶׁהִיא נְתוּנָה בְּתְנוּרָה, הַשָּׂרֵץ בְּתְנוּרָה, הַקִּדְרָה טְהוֹרָה, שְׂאִין כָּלִי חָרָס מְטַמְּא כָּלִים. הִזְתָּ בָּהּ מִשְׁקָה טוֹפֵחַ, נְטַמְּא וְטַמְּאָהּ. הֲרִי זֶה אוֹמֵר, מְטַמְּאִידָ לֹא טַמְּאוּנִי וְאֶתָּה טַמְּאֶתְנִי:

פרק ח – משנה ה

תְּרַנְגוּל שֶׁבִּלַּע אֶת הַשָּׂרֵץ וְנָפַל לְאוֹר הַתְּנוּרָה, טְהוֹר. וְאִם מֵת, טָמְאָה. הַשָּׂרֵץ שֶׁנִּמְצָא בְּתְנוּרָה, הַפֶּת שֶׁבְּתוֹכוֹ, שְׁנִיָּה, שֶׁהַתְּנוּרָה תְּחִלָּה:

פרק ח – משנה ו

בֵּית שָׂאֵר מִקֶּרֶף צְמִיד פְּתִיל וְנִתּוֹן לְתוֹךְ הַתְּנוּרָה, הַשָּׂאֵר וְהַשָּׂרֵץ בְּתוֹכוֹ וְהַקֶּרֶף בִּינְתֵימִים, הַתְּנוּרָה טָמְאָה וְהַשָּׂאֵר טְהוֹר. וְאִם הִזְתָּ כְּזִית מִן הַמֵּת, הַתְּנוּרָה וְהַבֵּית טָמְאָה, וְהַשָּׂאֵר טְהוֹר. אִם יֵשׁ שֵׁם פּוֹתַח טָפַח, הַכֹּל טָמְאָה:

כלים ח:ז – ח:י

פרק ח – משנה ז

השרץ שנמצא בעין של תנור, בעין של פירה, בעין של כפח, מן השפה הפנימית ולחוץ, טהור. ואם היה באויר, אפלו כזית מן הפות, טהור. ואם יש שם פותח טפח, הכל טמא:

פרק ח – משנה ח

נמצא מקום הנחת העצים, רבי יהודה אומר, מן השפה החיצונה ולפנים, טמא. וחכמים אומרים, משפה הפנימית ולחוץ, טהור. רבי יוסי אומר, מכנגד שפיתת הקדרה ולפנים, טמא. מכנגד שפיתת הקדרה ולחוץ, טהור. נמצא מקום ישיבת הבלן, מקום ישיבת הצבע, מקום ישיבת של שולקי זיתים, טהור. אין טמא אלא מן הסתימה ולפנים:

פרק ח – משנה ט

בור שיש בו בית שפיתה, טמא. ושל עושי זכוכית, אם יש בו בית שפיתה, טמא. כבשן של סידין ושל זגגין ושל יוצרים, טהורה. פורנה, אם יש לה לזבז, טמאה. רבי יהודה אומר, אם יש לה אסטגיות. רבן גמליאל אומר, אם יש לה שפיות:

פרק ח – משנה י

מגע טמא מת, שהיו אכלין ומשקין לתוך פיו, הכניס ראשו לאויר התנור טהור, טמאוהו. וטהור שהיו אכלין ומשקין לתוך פיו והכניס ראשו לאויר התנור טמא, נטמאו. היה אוכל דבלה בידים מסאבות, הכניס ידו לתוך פיו לטל את הצרור, רבי מאיר מטמא, רבי יהודה מטהר. רבי יוסי אומר, אם הפך, טמא. אם לא הפך, טהור. היה פנדיון לתוך פיו, רבי יוסי אומר, אם לצמאו, טמא:

כלים ח:יא – ט:ג

פרק ח – משנה יא

האשה שנטף חלב מדדיה ונפל לאויר התנור, טמא, שהמשקה מטמא לרצון ושלא לרצון. היתה גורפתו והפתה הקוץ ויצא ממנה דם, או שנכות ונתנה אצבעה לתוך פיה, נטמא:

פרק ט – משנה א

מחט או טבעת שנמצאו בנחשתו של תנור, נראין אבל לא יוצאים, אם אופה את הבצק והוא נוגע בהן, טמא. באיזה בצק אמרו, בבצק הבינוני. נמצאו בטפלת התנור מקף צמיד פתיל, אם בטמא, טמאין. ואם בטהור, טהורים. נמצאו במקופת החבית, מצדיה, טמאים, מכנגד פיה, טהורים. נראין בתוכה אבל לא לאוירה, טהורין. שוקעים בתוכה ותחתיהם כקלפת השום, טהורין:

פרק ט – משנה ב

חבית שהיא מלאה משקין טהורין ומניקת בתוכה, מקפת צמיד פתיל ונתונה באהל הכות, בית שמאי אומרים, החבית והמשקין טהורין, ומניקת טמאה. ובית הלל אומרים, אף מניקת טהורה. חזרו בית הלל להורות כדברי בית שמאי:

פרק ט – משנה ג

השרץ שנמצא למטה מנחשתו של תנור, טהור, שאני אומר, חי נפל ועכשיו מת. מחט או טבעת שנמצאו למטה מנחשתו של תנור, טהור, שאני אומר, שם היו עד שלא בא התנור. נמצאו באפר מקלה, טמא, שאין לו במה יתלה:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים ט:ד – ט:ז

פרק ט – משנה ד

סָפּוּג שְׁבֹלַע מְשָׁקִין טְמֵאִין וְנִגְוֵב מִבְּחוּץ וְנִפְּל לְאוֹר הַתְּנּוּר, טְמֵא, שְׁסוּף
מְשָׁקָה לְצֵאת. וְכֹן חֲתִיכָה שֶׁל לֶפֶת וְשֶׁל גָּמִי. רַבִּי שְׁמַעוֹן מְטַהֵר בְּשָׁנֵי
אָלוֹ:

פרק ט – משנה ה

חָרְסִין שֶׁנִּשְׁתַּמְשׁ בָּהֶן מְשָׁקִין טְמֵאִין וְנִפְּלוּ לְאוֹר הַתְּנּוּר, הִסֵּק הַתְּנּוּר,
טְמֵא, שְׁסוּף מְשָׁקָה לְצֵאת. וְכֹן בְּגִפֶּת חֲדָשָׁה, אֲבָל בִּישָׁנָה, טְהוֹר. וְאִם
יָדוּעַ שִׁיוּצָא מֵהוּ מְשָׁקִין, אֲפֹלוּ לְאַחַר שְׁלֹשׁ שָׁנִים, נְטֵמָא:

פרק ט – משנה ו

הַגִּפֶּת וְהַזִּגִין שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּטְהָרָה וְהִלְכוּ עֲלֵיהֶם טְמֵאִים, וְאַחַר כֵּךְ יֵצְאוּ מֵהוּ
מְשָׁקִין, טְהוֹרִין, שְׁמֹת־חֲלָתָן נַעֲשׂוּ בְּטְהָרָה. כּוֹשׁ שְׁבֹלַע אֶת הַצְּנוּרָא, מִלְּמַד
שְׁבֹלַע אֶת הַדְּרָבּוֹן, לְבִנָּה שְׁבֹלַעָה אֶת הַטְּבַעַת, וְהוּ טְהוֹרִים, נִכְנָסוּ לְאֹהֶל
הַמֵּת, נְטֵמָאוּ. הִסִּיטוּן הַזֵּב, נְטֵמָאוּ. נִפְּלוּ לְאוֹר הַתְּנּוּר טְהוֹר, טְמֵאוּהוּ.
נִגַּע בָּהֶן כִּכָּר שֶׁל תְּרוּמָה, טְהוֹר:

פרק ט – משנה ז

סְרִידָה שֶׁהִיא נְתוּנָה עַל פִּי הַתְּנּוּר מִקֵּץ צְמִיד פְּתִיל, נִסְדָּק מִן הַתְּנּוּר
לְסְרִידָה, שְׁעוּרוֹ מְלֵא פִי מְרִדָּע שֶׁלֹּא נִכְנָס. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, נִכְנָס.
נִסְדָּקָה סְרִידָה, שְׁעוּרוֹ כְּמֵלֵא פִי מְרִדָּע נִכְנָס. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, שֶׁלֹּא
נִכְנָס. הִיא עָגֹל, אִין רוֹאִין אוֹתוֹ אַרְדָּ, אֶלֶּא שְׁעוּרוֹ כְּמֵלֵא פִי מְרִדָּע נִכְנָס:

כלים ט:ח – יג

פרק ט – משנה ח

תנור שנקב מעינו, שעורו מלא כוש נכנס ויוצא דולק. רבי יהודה אומר, שלא דולק. נקב מצדו, שעורו כמלא כוש נכנס ויוצא שלא דולק. רבי יהודה אומר, דולק. רבי שמעון אומר, מן האמצע, נכנס. מן הצד, אינו נכנס. וכן היה אומר במגופת החבית שנקבה, שעורה מלא מיצה שניה של שיפון. מן האמצע, נכנס. מן הצד, אינו נכנס. וכן היה אומר בחצבים גדולים שנקבו, שעורם מלא מיצה שניה של קנה. מן האמצע, נכנס. מן הצד, אינו נכנס. במה דברים אמורים, בזמן שנעשו ליון, אבל אם נעשו לשאר משקין, אפלו כל שהוא, טמאים. במה דברים אמורים, בזמן שלא נעשו בידי אדם. אבל אם נעשו בידי אדם, אפלו כל שהוא, טמאים. נקבו, העשוי לאכלים, שעורן בזיתים. העשוי למשקים, שעורן במשקים. העשוי לכך ולכך, מטילים אותו לחמרו, בצמיד פתיל ובכונס משקה:

פרק י – משנה א

אלו כלים מצילין בצמיד פתיל, כלי גללים, כלי אבנים, כלי אדמה, כלי חרס, וכלי נתר, עצמות הדג ועורו, עצמות חיה שבים ועורה, וכלי עץ הטהורים. מצילים בין מפיהם בין מצדיהו, בין יושבין על שוליהו בין מטין על צדיהו. היו כפויים על פיהו, מצילים כל שתחתיהו עד התהום. רבי אליעזר מטמא. על הכל מצילין, חוץ מכלי חרס, שאינו מציל אלא על האכלים ועל המשקין ועל כלי חרס:

פרק י – משנה ב

במה מקיפים. בסיד ובגפסיס, בזפת ובשעוה, בטיט ובצואה, בחמר ובחרסית, ובכל דבר המתמרח. אין מקיפים לא בבעץ ולא בעופרת, מפני שהוא פתיל ואינו צמיד. אין מקיפין לא בדבלה שמנה, ולא בבצק שנלוש במי פרות, שלא יביאנו לידי פסול. ואם הקיף, הציל:

פרק י – משנה ג

מְגוּפֹת הַחֲבִית הַמְחֻלְחָלֶת וְאֵינָה נִשְׁמָטָה, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מִצָּלָה.
וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֵינָה מִצָּלָה. הִיא בֵּית אֶצְבַּע שְׁלֵה שׁוֹקֵעַ בְּתוֹכָהּ,
הַשָּׂרֵץ בְּתוֹכָהּ, הַחֲבִית טְמֵאָה. הַשָּׂרֵץ בְּחֲבִית, אֲכָלִין שְׁבִתוֹכָהּ טְמֵאִים:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים יד – יז

פרק י – משנה ד

הכדור והפקעת של גמי שנתנן על פי החבית, אם מרח מן הצדדיו, לא הציל, עד שימרח מלמעלן ומלמטון. וכן במטלית של בגד. היתה של ניר או של עור, וקשרה במשיחה, אם מרח מן הצדדיו, הציל:

פרק י – משנה ה

חבית שנתקלפה והזפת שלה עומדת, וכן קבוסים של מריס שגפתן עם השפה, רבי יהודה אומר, אינם מצילין. וחכמים אומרים, מצילין:

פרק י – משנה ו

חבית שנקבה וסתמוה שמרים, הצילוה. פקקה בזמורה, עד שימרח מן הצדדים. היו שתים, עד שימרח מן הצדדיו ובין זמורה לחברתה. נסר שהוא נתון על פי התנור, אם מרח מן הצדדיו, הציל. היו שנים, עד שימרח מן הצדדיו ובין נסר לחברו. עשאן בסינין או בשגמין, אינו צריך למרח מן האמצע:

פרק י – משנה ז

תנור ישן בתוך החדש וסרידה על פי הישן, נטל הישן וסרידה נופלת, הכל טמא. ואם לאו, הכל טהור. חדש בתוך הישן וסרידה על פי הישן, אם אין בין חדש לסרידה פותח טפח, כל שבחדש טהור:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים יח – יא:ג

פרק י – משנה ח

לְפָסִין זֹו בְּתוֹךְ זֹו וְשִׁפְתוֹתֵיהֶן שְׁוֹת, הַשָּׂרֵץ בְּעֵלְיוֹנָה אוּ בַתְּחַתּוֹנָה, הִיא טְמֵאָה וְכֵלֵן טְהוֹרוֹת. הֵיוּ בְּכוֹנֵס מִשְׁקָה, הַשָּׂרֵץ בְּעֵלְיוֹנָה, כֵּלֵן טְמֵאוֹת. בַּתְּחַתּוֹנָה, הִיא טְמֵאָה וְכֵלֵן טְהוֹרוֹת. הַשָּׂרֵץ בְּעֵלְיוֹנָה, וְהַתְּחַתּוֹנָה עוֹדֶפֶת, הִיא וְהַתְּחַתּוֹנָה טְמֵאָה. בְּעֵלְיוֹנָה, וְהַתְּחַתּוֹנָה עוֹדֶפֶת, כֹּל שֵׁשׁ בָּהּ מִשְׁקָה טוֹפֵחַ, טְמֵאָה:

פרק יא – משנה א

כְּלֵי מִתְּכֹת, פְּשׁוּטֵיהֶן וּמְקַבְּלֵיהֶן טְמֵאִין. נִשְׁבְּרוּ, טְהוֹרוֹ. חִזַּר וְעָשָׂה מִהֶן כְּלֵי, חִזְרוּ לְטְמֵאוֹתָן הַיְשָׁנָה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, לֹא לְכֹל טְמֵאָה, אֲלֵא לְטְמֵאוֹת הַנֶּפֶשׁ:

פרק יא – משנה ב

כֹּל כְּלֵי מִתְּכֹת שֵׁשׁ לוֹ שֵׁם בְּפָנָי עֲצָמוֹ, טְמֵא, חוּץ מִן הַדֶּלֶת, וּמִן הַנֶּגֶד, וּמִן הַמִּנְעוּל, וְהַפּוֹתָה שֶׁתַּחַת הַצִּיר, וְהַצִּיר, וְהַקּוֹרָה, וְהַצְּנוּר, שֶׁנַּעֲשׂוּ לְקִרְקַע:

פרק יא – משנה ג

הַעוֹשֶׂה כְּלִים מִן הָעֵשֶׂת, וּמִן הַחֶרֶדָה, וּמִן הַסּוֹבֵב שֶׁל גִּלְגַּל, וּמִן הַטְּסִין, וּמִן הַצְּפוּיִין, מִפְּנֵי כְּלִים, וּמֵאֲגָנֵי כְּלִים, מֵאֲזֵנֵי כְּלִים, מִן הַשְּׁחוּלָת, וּמִן הַגְּרוּדוֹת, טְהוֹרִין. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, אִף מִן הַקְּצוּצוֹת. מִשְׁבְּרֵי כְּלִים, מִן הַגְּרוּטִים, וּמִן הַמְּסֻמְרוֹת, שֶׁיְדוּעַ שֶׁנַּעֲשׂוּ מִכְּלֵי, טְמֵאִין. מִן הַמְּסֻמְרוֹת, בֵּית שְׁמַאי מְטַמְּאִין, וּבֵית הֵלֵל מְטַהֲרִין:

כלים יא:ד – יא:ז

פרק יא – משנה ד

בְּרִזְל טָמֵא שֶׁבִּלְלוּ עִם בְּרִזְל טְהוֹר, אִם רַב מִן הַטָּמֵא, טָמֵא. וְאִם רַב מִן הַטְּהוֹר, טְהוֹר. מְחַצֵּה לְמַחְצָה, טָמֵא. וְכֵן מִן הַחֲלָמָא וּמִן הַגְּלָלִים. קְלוּסְטְרָא, טָמֵאָה. וּמְצַפָּה, טְהוֹרָה. הַפִּינ, וְהַפּוֹרְנָה, טָמֵאִין. וְהַקְלוּסְטְרָא, רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, שׁוֹמְטָה מִפְּתַח זֶה וְתוֹלָה בְּחִבְרוֹ בְּשַׁבַּת. רַבֵּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר, הֵרִי הִיא לוֹ כָּל הַכְּלִים, וּמְטַלְטֵלַת בְּחִצְרָה:

פרק יא – משנה ה

עֲקָרָב שֶׁל פְּרַמְבִּיָּא, טָמֵאָה. וְלַחֲזִיִּים, טְהוֹרִים. רַבֵּי אֱלִיעֶזֶר מְטַמֵּא בְּלַחֲזִיִּים. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אִין טָמֵא אֶלָּא עֲקָרָב. וּבְשַׁעַת חִבּוּרָן, הַכֹּל טָמֵא:

פרק יא – משנה ו

פִּיקָה שֶׁל מַתְּכַת, רַבֵּי עֲקִיבָא מְטַמֵּא, וְחֲכָמִים מְטַהְרִין. וּמְצַפָּה, טְהוֹרָה. הַכּוּשׁ, וְהָאִימָה, וְהַמַּקֵּל, וְסַמְפוֹנְיָה, וְחֲלִיל שֶׁל מַתְּכַת, טָמֵאִין. וּמְצַפִּין, טְהוֹרִים. סַמְפוֹנְיָה, אִם יֵשׁ בָּהּ בֵּית קַבּוּל כְּנַפִּים, בֵּין כֶּד וּבֵין כֶּד טָמֵאָה:

פרק יא – משנה ז

קָרוֹ עֲגָלָה, טָמֵאָה. וּפְשׁוּטָה, טְהוֹרָה. אִם הִיְתָה מְצַפִּית שְׁלָה שֶׁל מַתְּכַת, טָמֵאָה. הַקֵּב שְׁלָה, רַבֵּי טְרַפּוֹן מְטַמֵּא, וְחֲכָמִים מְטַהְרִין. וּבְשַׁעַת חִבּוּרָן, הַכֹּל טָמֵא. פִּיּוּצָא בּוֹ, קִנֵּי מְנוֹרָה, טְהוֹרִין. הַפְּרָח וְהַבְּסִיס, טָמֵאִים. וּבְשַׁעַת חִבּוּרָן, הַכֹּל טָמֵא:

כלים יא:ח – יב:ב

פרק יא – משנה ח

קִסְדָּא, טְמָאָה. וְלַחַיִּים, טְהוּרִים. אִם יֵשׁ בְּהוֹן בֵּית קְבוּל מַיִם, טְמָאִים. כָּל כְּלֵי הַמְּלַחֲמָה, טְמָאִים. הַפִּידוֹן, הַנִּיקוּן, וְהַמְּגַפִּין, וְהַשְּׂרִיּוֹן, טְמָאִין. כָּל תְּכַשִּׁיטֵי נָשִׁים, טְמָאִים. עֵיר שֶׁל זֶהָב, קְטָלִיּוֹת, נְזָמִים וְטַבְּעוֹת, וְטַבְּעַת, בֵּין שְׂיֵשׁ לָהּ חוֹתֶם וּבֵין שְׂאִין לָהּ חוֹתֶם, נְזָמֵי הָאָף. קְטָלָה שְׁחֲלִיּוֹת שֶׁלָּהּ שֶׁל מַתְּכוֹת בְּחוּט שֶׁל פֶּשֶׁתָן אוֹ שֶׁל צָמֵר, נִפְסַק הַחוּט, הַחֲלִיּוֹת טְמָאוֹת, שְׁכַל אַחַת וְאַחַת כְּלֵי בִפְנֵי עֲצָמָה. חוּט שֶׁל מַתְּכוֹת, וְחֲלִיּוֹת שֶׁל אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, וְשֶׁל זְכוּכִית, נִשְׁתַּבְּרוּ הַחֲלִיּוֹת, הַחוּט בִּפְנֵי עֲצָמוֹ קָיָם, טָמֵא. שִׂירֵי קְטָלָא, כְּמֵלֵא צוּאֵר קְטָנָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִפְלוּ טַבְּעַת אַחַת, טְמָאָה, שְׁכֹן תּוֹלִין בְּצוּאֵר:

פרק יא – משנה ט

נָזֵם שֶׁהוּא עָשׂוּי כְּקִדְרָה מְלֻמָּטוֹן וְכַעֲדָשָׁה מְלֻמָּעֵלֶן, וְנִפְרָק, כְּקִדְרָה טָמֵא מְשׁוּם כְּלֵי בֵית קְבוּל, וְכַעֲדָשָׁה טָמֵא בִּפְנֵי עֲצָמוֹ. צְנוּרָא, טְהוּרָה. הָעָשׂוּי כְּמִין אֲשֶׁכּוֹל, וְנִפְרָק, טְהוּר:

פרק יב – משנה א

טַבְּעַת אָדָם, טְמָאָה. טַבְּעַת בְּהֵמָה וְכֻלָּיִם וְשֶׁאֵר כָּל הַטַּבְּעוֹת, טְהוּרוֹת. קוֹרֵת הַחֲצִיִּים, טְמָאָה. וְשֶׁל אֲסִירִין, טְהוּרָה. הַקּוֹלָר, טְמָאָה. שְׁלִשְׁלֹת שְׂיֵשׁ בְּהַ בֵּית נְעִילָה, טְמָאָה. הָעָשׂוּיָה לְכַפִּיתָהּ, טְהוּרָה. שְׁלִשְׁלֹת שֶׁל סִיטוֹנוֹת, טְמָאָה, שֶׁל בְּעָלֵי בָתִּים טְהוּרָה. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי, אֵימַתִּי, בְּזָמַן שֶׁהוּא מִפְתַּח אַחַד, אֲבָל אִם הָיוּ שְׁנַיִם, אוֹ שֶׁקָּשַׁר חֲלָזוֹן בְּרֵאשָׁה, טְמָאָה:

פרק יב – משנה ב

קָנָה מֵאֲזַנִּים שֶׁל סְרוּקוֹת, טָמֵא, מִפְּנֵי אֲנָקְלִיּוֹת. וְשֶׁל בְּעָלֵי בָתִּים, אִם יֵשׁ בּוֹ אֲנָקְלִיּוֹת, טָמֵא. אֲנָקְלִין שֶׁל כְּתָפִין, טְהוּרָה. וְשֶׁל רוֹכְלִים, טְמָאָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, שֶׁל רוֹכְלִים, שֶׁלִּפְנֵי טְמָאָה, וְשֶׁלִּאֲחֵרָיו טְהוּרָה.

אֲנִקְלֵי דְרָגֶשׁ, טְמֵאָה. וְשֵׁל נִקְלִיטִין, טְהוֹרָה. שֵׁל שְׂדֵה, טְמֵאָה. וְשֵׁל אֶקוֹן,
טְהוֹרָה. שֵׁל שְׁלֶחֶן, טְמֵאָה. שֵׁל מְנוֹרַת הָעֵץ, טְהוֹרָה. זֶה הַכֶּלֶל, כָּל הַמְּחַבֵּר
לְטֵמֵא, טְמֵא. וְהַמְּחַבֵּר לְטְהוֹר, טְהוֹר. וְכֵלֵן, אַחַת אַחַת בְּפָנֵי עֲצָמוֹ,
טְהוֹרוֹת:

כלים יבג – יבו

פרק יב – משנה ג

כסוי טני של מתכת, של בעלי בתים, רבן גמליאל מטמא, וחכמים מטהרין. ושל רופאים, טמא. הדלת שבמגדל, של בעלי בתים, טהורה. ושל רופאים, טמאה. היתוכין, טמאים. והפרכין, טהורין. עקרב בית הבד, טמאה. ואנקלי שבכתלים, טהורה:

פרק יב – משנה ד

מסמר הגרע, טמא. ושל אבן השעות, טהור. רבי צדוק מטמא. מסמר הגרדי, טמא. וארון של גרוסות, רבי צדוק מטמא, וחכמים מטהרין. היתה עגלה שלה של מתכת, טמאה:

פרק יב – משנה ה

מסמר שהתקינו להיות פותח ונועל בו, טמא. העשוי לשמירה, טהור. מסמר שהתקינו להיות פותח בו את החבית, רבי עקיבא מטמא. וחכמים מטהרין, עד שיצרפנו. מסמר של שלחני, טהור. ורבי צדוק מטמא. שלשה דברים רבי צדוק מטמא, וחכמים מטהרין. מסמר של שלחני, וארון של גרוסות, ומסמר של אבן השעות, רבי צדוק מטמא, וחכמים מטהרין:

פרק יב – משנה ו

ארבעה דברים רבן גמליאל מטמא, וחכמים מטהרין. כסוי טני של מתכת של בעלי בתים, ותלוי המגרדות, וגלמי כלי מתכות, וטבלה שנחלקה לשנים. ומודים חכמים לרבן גמליאל בטבלה שנחלקה לשנים, אחד גדול ואחד קטן, שהגדול טמא והקטן טהור:

TIME MISHNA TEXT



כלים יב:ז – יג:ב

פרק יב – משנה ז

דינר שנפסל והתקינו לתלותו בצואר קטנה, טמא. וכן סלע שנפסלה והתקינה להיות שוקל בה, טמאה. עד כמה תפסל ויהא רשאי לקימה, עד שני דינרין. פחות מכאן, יקץ:

פרק יב – משנה ח

האולר, והקלמוס, והמטוטלת, והמשקלות, והכורים, והכנ, והכנא, טמאים. וכל גלמי כלי עץ, טמאים, חוץ משל אשפרוע. רבי יהודה אומר, אף גרופית של זית, טהורה, עד שתשלק:

פרק יג – משנה א

הסיף, והסכין, והפגיון, והרמח, מגל יד ומגל קציר, והשחור וזוג של ספרים, שנחלקו, הרי אלו טמאין. רבי יוסי אומר, הסמוך ליד, טמא. והסמוך לראש, טהור. מספרת שנחלקה לשנים, רבי יהודה מטמא, וחכמים מטהרין:

פרק יג – משנה ב

קלגריפון שנטלה כפה, טמאה מפני שנה. נטלה שנה, טמאה מפני כפה. מכחול שנטל הכף, טמא מפני הזכר. נטל הזכר, טמא מפני הכף. מכתב שנטל הכותב, טמא מפני המוחק. נטל המוחק, טמא מפני הכותב. זומא לסטרא שנטלה כפה, טמאה מפני המזלג. נטל המזלג, טמאה מפני כפה. וכן השן של מעדר. שעור פלן, כדי לעשות מלאכתו:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים יג:ג – יג:ו

פרק יג – משנה ג

חֲרָחוּר שְׁנַפְגָּם, טָמֵא, עַד שֵׁינְטֵל רְבוּ. נִשְׁבֵּר מְקוּפּוֹ, טְהוֹר. קָרְדָם שְׁנֵטֵל עֲשָׂפוֹ, טָמֵא מִפְּנֵי בֵּית בְּקוּעוֹ. נֵטֵל בֵּית בְּקוּעוֹ, טָמֵא מִפְּנֵי עֲשָׂפוֹ. נִשְׁבֵּר מְקוּפּוֹ, טְהוֹר:

פרק יג – משנה ד

מִגְרָפָה שְׁנֵטֵלָה כֶּפֶה, טָמֵאָה מִפְּנֵי שֶׁהִיא כְּקֶרֶנֶס, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים מְטַהְרִין. מִגְרָה שְׁנֵטֵלוּ שְׁנֵיָה אַחַת מִבֵּינֵתִים, טְהוֹרָה. נִשְׁתִּיר בָּהּ מִלֵּא הִסִּיט בְּמִקּוֹם אֶחָד, טָמֵאָה. הַמְעַצֵּד וְהָאֲזַמֵּל וְהַמְפַסֵּלֵת וְהַמְקַדֵּחַ, שְׁנַפְגָּמוֹ, טָמֵאִים. נֵטֵל חֲסוּמוֹ, טְהוֹרִין. וְכֹלן שֶׁנֶּחֱלְקוּ לְשָׁנִים, טָמֵאִים, חוּץ מִן הַמְקַדֵּחַ. וְהַרוֹקְנֵי בְּפָנֵי עֲצָמָה, טְהוֹרָה:

פרק יג – משנה ה

מִחַט שְׁנֵטֵל חֲרִירָה אוֹ עֵקֶצָה, טְהוֹרָה. אִם הִתְקִינָה לְמִתּוּחַ, טָמֵאָה. שֶׁל סִקִּיין שְׁנֵטֵל חֲרִירָה, טָמֵאָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כּוֹתֵב בָּהּ. נֵטֵל עֵקֶצָה, טְהוֹרָה. שֶׁל מִתּוּחַ, בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף טָמֵאָה. מִחַט שֶׁהֶעֱלֵתָה חֲלָדָה, אִם מְעַבְּבֵת אֶת הַתְּפִירָה, טְהוֹרָה. וְאִם לֹא, טָמֵאָה. צְנוּרָא שֶׁפִּשְׁטָהּ, טְהוֹרָה. כִּפְפָה, חֲזָרָה לְטָמֵאָתָה:

פרק יג – משנה ו

עַץ הַמְשֻׁמֵּשׁ אֶת הַמִּתְכָּת, טָמֵא. וְהַמִּתְכָּת הַמְשֻׁמֵּשׁ אֶת הָעֵץ, טְהוֹרָה. כִּיֶּצֵד, פּוֹתַחַת שֶׁל עֵץ וְהַפִּין שֶׁלָּהּ שֶׁל מִתְכָּת, אֶפְלוֹ אַחַת, טָמֵאָה. פּוֹתַחַת שֶׁל מִתְכָּת וְהַפִּין שֶׁלָּהּ שֶׁל עֵץ, טְהוֹרָה. טֵבַעַת שֶׁל מִתְכָּת וְחוֹתָם שֶׁלָּהּ שֶׁל אֶלְמוּג, טָמֵאָה. טֵבַעַת שֶׁל אֶלְמוּג וְחוֹתָם שֶׁלָּהּ שֶׁל מִתְכָּת, טְהוֹרָה. הַשֵּׁן שְׁבִטָּס, שְׁבִפּוֹתַחַת, וְשְׁבִמְפַתַּח, טָמֵאָה בְּפָנֵי עֲצָמָה:

כלים יג:ז – יד:ב

פרק יג – משנה ז

הַפְּדוּמִין הָאֲשֶׁקְלוּנִין שֶׁנִּשְׁבְּרוּ וְהָאֲנָקְלִי שֶׁלֶּהוּ קִימָת, הָרִי אֵלּוּ טִמְאִין.
הַמְעַבֵּר, וְהַמְזוּרָה, וְהַמְגוּב, וְכֵן מִסְרֵק שֶׁל רֹאשׁ שֶׁנִּטְלָה אַחַת מִשְׁנֵיהֶן,
וְעִשָּׂאן שֶׁל מִתְּכֶת, הָרִי אֵלּוּ טִמְאִין. וְעַל כֵּלָּן אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, דְּבַר חֲדוּשׁ
חֲדָשׁוֹ סוּפְרִים, וְאִין לִי מָה אֲשִׁיב:

פרק יג – משנה ח

מִסְרֵק שֶׁל פְּשֵׁתָן שֶׁנִּטְלוּ שְׁנֵי וְנִשְׁתִּיר בּוֹ שְׁתֵּים, טִמְא. וְאַחַת, טְהוֹר.
וְכֵלָּן, אַחַת אַחַת בְּפָנֵי עֲצָמוֹן, טִמְאוֹת. וְשֶׁל צֶמֶר שֶׁנִּטְלוּ שְׁנֵי אַחַת
מִבֵּינֵתֵים, טְהוֹר. נִשְׁתִּיר בּוֹ שְׁלֹשׁ בְּמָקוֹם אֶחָד, טִמְא. הִיָּתָה הַחִיצוֹנָה
אַחַת מֵהֶן, טְהוֹר. נִטְלוּ מִמֶּנּוּ שְׁתֵּים וְעִשָּׂאן לְמִלְקָטָה, טִמְאוֹת. אַחַת
וְהִתְקִינָה לְנֵר אוֹ לְמִתוּחַ, טִמְאָה:

פרק יד – משנה א

כָּלִי מִתְּכֹת, כַּמָּה הוּא שְׁעוֹרוֹ. הַדְּלִי, כְּדִי לְמִלְאֵת בּוֹ. קִמְקוּם, כְּדִי לִיחֵם
בּוֹ. מַחֵם, כְּדִי לְקַבֵּל סְלָעִים. הַלֶּפֶס, כְּדִי לְקַבֵּל קִיתוּנוֹת. קִיתוּנוֹת, כְּדִי
לְקַבֵּל פְּרוּטוֹת. מְדוֹת יֵין, בֵּינֵין. וּמְדוֹת שֶׁמֶן, בְּשֶׁמֶן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, כֵּלָּן
בְּפְרוּטוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, הַמְּחַסֵּר חֲטִיפָה, טִמְא. וְהַמְּחַסֵּר לְטִישָׁה,
טְהוֹר:

פרק יד – משנה ב

מִקַּל שְׁעֵשָׂה בְּרֵאשׁוֹ מִסְמֵר כְּמִין חֲזִינָא, טִמְא. סְמָרוֹ, טִמְא. רַבִּי שְׁמַעוֹן
אוֹמֵר, עַד שְׁיַעֲשֶׂה בּוֹ שְׁלֹשָׁה סְדָרִים. וְכֵלָּן שְׁעִשָּׂאן לְנוֹי, טְהוֹרִין. עֲשֶׂה
בְּרֵאשׁוֹ מְנִיקָתָה, וְכֵן בְּדִלְתָה, טְהוֹרָה. הִיָּתָה כָּלִי וְחִבְרָה לוֹ, טִמְאָה. מֵאִימָתִי
הִיא טְהוֹרָתָה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִשְׁיַחְבֵּל. בֵּית הִלֵּל אוֹמְרִים, מִשְׁיַחְבֵּר:

TIME MISHNA TEXT



כלים יד:ג – יד:ו

פרק יד – משנה ג

הַקִּנְטָר שֶׁל בְּנָאי, וְהַדְּקוּר שֶׁל חָרֵשׁ, הָרִי אֵלו טְמֵאִין. יִתְדוֹת אֱהָלִים
וְיִתְדוֹת הַמְּשׁוּחָחוֹת, טְמֵאוֹת. שְׁלֵשֶׁלֶת שֶׁל מְשׁוּחָחוֹת, טְמֵאָה. הָעֲשׂוּיָה
לְעֵצִים, טְהוֹרָה. שְׁלֵשֶׁלֶת דְּלִי גָדוֹל, אַרְבַּעַת טַפָּחִים. וְשֵׁל קָטָן, עֲשָׂרָה.
חֲמוֹר שֶׁל נַפְחִין, טְמֵא. מְגֵרָה שֶׁעָשָׂה שְׁנֵיָה בְּתוֹךְ הַחֹזֶר, טְמֵאָה. עֲשָׂאָה
מִלְמֻטָן לְמַעְלוֹ, טְהוֹרָה. וְכֹל הַכְּסוּיִן טְהוֹרִים, חוּץ מִשָּׁל מַחֵם:

פרק יד – משנה ד

הַטְּמֵאִין שֶׁבַעֲגָלָה, הָעַל שֶׁל מִתְכַּת, וְהַקְּטָרֵב, וְהַכְּנָפִים הַמְּקַבְּלוֹת אֶת
הָרְצוּעוֹת, וְהַבְּרוֹזֵל שֶׁתַּחַת צִוְּאָרֵי בְּהֵמָה, הַסּוּמֵד, וְהַמְּחַגֵּר, וְהַתְּמַחֲוִיּוֹת,
הָעֵנָבֵל, וְהַצְּנוּרָה, וּמִסְמֵר הַמְּחַבֵּר אֶת כָּלֹן:

פרק יד – משנה ה

הַטְּהוֹרִין שֶׁבַעֲגָלָה, הָעַל הַמְּצַפָּה, כְּנָפִים הָעֲשׂוּיּוֹת לְנוּי, וְשִׁפּוּפְרוֹת
הַמְּשִׁמְיעוֹת אֶת הַקּוֹל, וְהָאֶבֶר שֶׁבְּצַד צִוְּאָרֵי בְּהֵמָה, הַסּוּבֵב שֶׁל גִּלְגַּל,
הַטְּסִים, וְהַצְּפוּיִים, וְשֵׁאֵר כָּל הַמְּסַמְרוֹת, טְהוֹרִין. סַנְדְּלֵי בְּהֵמָה שֶׁל
מִתְכּוֹת, טְמֵאִין. שֶׁל שַׁעַם, טְהוֹרִין. הַסִּיף מְאִימְתֵי מְקַבֵּל טְמֵאָה,
מִשִּׁישׁוּפָנּוּ. וְהַסִּכִּין, מִשִּׁישׁוּחִיזָנָה:

פרק יד – משנה ו

כְּסוּי טְנֵי שֶׁל מִתְכַּת שֶׁעָשָׂה בּוֹ מְרָאָה, רַבִּי יְהוּדָה מְטַהֵר, וְחֲכָמִים
מְטַמְּאִין. מְרָאָה שֶׁנִּשְׁבְּרָה, אִם אֵינָה מְרָאָה אֶת רֵב הַפָּנִים, טְהוֹרָה:

כלים יד:ז – טו:ב

פרק יד – משנה ז

כלי מתכות מטמאין ומטהרין שבורין, דברי רבי אליעזר.
רבי יהושע אומר, אינן מטהרין אלא שלמין. כיצד, הזה עליהן,
נשברו בו ביום, התיכן וחזר והזה עליהן שנית בו ביום, הרי אלו טהורין,
דברי רבי אליעזר. רבי יהושע אומר, אין הזיה פחות משלישי ושביעי:

פרק יד – משנה ח

מפתח של ארכבה שנשבר מתוך ארכבתו, טהור, רבי יהודה מטמא,
מפני שהוא פותח בו מבפנים. ושל גם שנשבר מתוך גמון, טהור. היו בו
חפין ונקבין, טמא. נטלו חפין, טמא מפני נקבין. נסתתמו נקבין, טמא
מפני חפין. נטלו חפין ונסתתמו נקבין, או שפרצו זה לתוך זה, טהור.
מסנת של חרדל שנפרצו בה שלשה נקבים מלמטן זה לתוך זה, טהורה.
והאפרס של מתכות, טמאה:

פרק טו – משנה א

כלי עץ, כלי עור, כלי עץ, כלי זכוכית, פשוטיהן טהורין, ומקבליהן
טמאים. נשברו, טהרו. חזר ועשה מהן כלים, מקבלין טמאה מכאן
ולהבא. השדה, והתבה, והמגדל, פורת הקש, וכורת הקנים, ובור ספינה
אלכסנדרית, שיש להם שולים, והו מחזיקין ארבעים סאה בלח, שהם
כורים ביבש, הרי אלו טהורין. ושאר כל הכלים, בין מקבלין, בין אינם
מקבלין, טמאין, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, דרדור עגלה,
וקסטות המלכים, וערבת העבדנין, ובור ספינה קטנה, והארון, אף על פי
שמקבלין, טמאין, שאינן עשויין לטלטל אלא במה שבתוכן.
ושאר כל הכלים, המקבליים, טהורין, ושאין מקבלין, טמאין.
אין בין דברי רבי מאיר לדברי רבי יהודה אלא ערבת בעל הבית:

פרק טו – משנה ב

אֲרוּבוֹת שֶׁל נַחְתוּמִים, טְמָאוֹת. וְשֶׁל בְּעָלֵי בָתִּים, טְהוּרוֹת. סָרְקוֹן אוֹ
כִּרְפָּמֹן, טְמָאוֹת. דֶּף שֶׁל נַחְתוּמִין שֶׁקִּבְּעוּ בַּכֶּתֶל, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַהֵר,
וְחַכְמִים מְטַמְּאִים. סָרוּד שֶׁל נַחְתוּמִין, טְמָא. וְשֶׁל בְּעָלֵי בָתִּים, טְהוֹר.
גִּפְפוֹ מְאַרְבַּע רוּחוֹתָיו, טְמָא. נִפְרָץ מְרוּחַ אַחַת, טְהוֹר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר,
אִם הִתְקִינוּ לְהִיּוֹת קוֹרֵץ עָלָיו, טְמָא. וְכֵן הַמְּעַרְוֵד, טְמָא:

כלים טו:ג – טו:ו

פרק טו – משנה ג

יֵם נְפֵה שֶׁל סֵלְתִין, טָמֵא. וְשֶׁל בְּעָלֵי בָתִּים, טְהוֹר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר,
אִף שֶׁל גּוֹדְלֵת טָמֵא מוֹשֵׁב, מִפְּנֵי שֶׁהַבָּנוֹת יוֹשְׁבוֹת בְּתוֹכוֹ וְגוֹדְלוֹת:

פרק טו – משנה ד

כָּל הַתְּלוּיִים, טָמֵאִין, חוּץ מִתְּלוֹי נְפֵה וּכְבָרָה שֶׁל בְּעַל הַבַּיִת, דְּבַרֵי רַבִּי
מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, כֹּלן טְהוֹרִין, חוּץ מִתְּלוֹי נְפֵה שֶׁל סֵלְתִין,
וְתְלוֹי כְּבָרַת גְּרָנוֹת, וְתְלוֹי מִגַּל יָד, וְתְלוֹי מִקַּל הַבְּלָשִׁין, מִפְּנֵי שֶׁהוּ
מְסִיעִין בְּשַׁעַת הַמְּלָאכָה. זֶה הַכֹּלֵל, הָעֲשׂוּי לְסִיעַ בְּשַׁעַת מְלָאכָה, טָמֵא.
הָעֲשׂוּי לְתְלוֹי, טְהוֹר:

פרק טו – משנה ה

רַחַת שֶׁל גְּרוֹסוֹת, טָמֵאָה. שֶׁל אוֹצְרוֹת, טְהוֹרָה. שֶׁל גְּתוֹת, טָמֵאָה.
שֶׁל גְּרָנוֹת, טְהוֹרָה. זֶה הַכֹּלֵל, הָעֲשׂוּי לְקַבְּלָה, טָמֵא. לְכַנוּס, טְהוֹר:

פרק טו – משנה ו

נְבִלֵי הַשָּׂרָה, טָמֵאִין. וְנְבִלֵי בְּנֵי לֹוִי, טְהוֹרִין. כָּל הַמְּשֻׁקִּין, טָמֵאִין. וּמְשֻׁקָה
בֵּית מִטְבְּחָיָא, טְהוֹרִין. כָּל הַסְּפָרִים מִטָּמֵאִין אֶת הַיָּדִים, חוּץ מִסְּפָר
הָעֶזְרָה. הַמְּרַכּוּף, טְהוֹר. הַבְּטָנוֹן, וְהַנִּקְטָמוֹן, וְהָאָרוּס, הָרִי אֵלּוֹ טָמֵאִים.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, הָאָרוּס טָמֵא מוֹשֵׁב, מִפְּנֵי שֶׁהָאֵלִית יוֹשֶׁבֶת עָלָיו.
מִצְדַּת הַחֻלְדָּה, טָמֵאָה. וְשֶׁל הָעֶכְבְּרִין, טְהוֹרָה:

כלים טז:א – טז:ד

פרק טז – משנה א

כָּל כְּלֵי עֵץ שֶׁנֶּחֱלַק לְשָׁנִים, טְהוֹר, חוּץ מִשֶּׁלַּחַן הַכְּפוּל, וְתִמְחוּי הַמְּזוּנָן, וְהַאֲפִיפוּרִין שֶׁל בַּעֲלֵי הַבַּיִת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף הַמַּגָּס, וְקוֹד הַבְּבֵלִי כִּיּוֹצֵא בָהֶן. כְּלֵי עֵץ, מֵאִמְתֵּי מִקְבְּלֵי טְמֵאָה. הַמְטָה וְהַעֲרִיסָה, מְשִׁישׁוּפָם בְּעוֹר הַדָּג. גְּמֹר שֶׁלֹּא לְשׁוֹף, טְמֵאָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, הַמְטָה, מְשִׁיסְרַג בִּהַ שְׁלֵשָׁה בְּתִים:

פרק טז – משנה ב

הַסֵּלִים שֶׁל עֵץ, מְשִׁיחִסֵּם וְיִקְנֵב. וְשֶׁל תְּמָרָה, אִף עַל פִּי שֶׁלֹּא קִנֵּב מִבִּפְנֵים, טְמֵא, שְׁכֹן מִקְיָמִין. כֻּלְכֵּלָה, מְשִׁיחִסֵּם וְיִקְנֵב וְיִגְמֹר אֶת הַתְּלוּיָה. בֵּית הַלְּגִינִין, וּבֵית הַכּוֹסוֹת, אִף עַל פִּי שֶׁלֹּא קִנֵּב מִבִּפְנֵים, טְמֵא, שְׁכֹן מִקְיָמִין:

פרק טז – משנה ג

הַקְּנוֹנִין הַקְּטָנִים, וְהַקְּלָתוֹת, מְשִׁיחִסֵּם וְיִקְנֵב. הַקְּנוֹנִים הַגְּדוֹלִים, וְהַסּוּגִין הַגְּדוֹלִים, מְשִׁיעֵשָׂה שְׁנֵי דוּרִים לְרַחֵב שְׁלֵהֶם. יָם נֶפֶה, וְכַבְרָה, וְכַף שֶׁל מֵאֲזֵנִים, מְשִׁיעֵשָׂה דוּר אֶחָד לְרַחֵב שְׁלֵהֶן. הַקֶּפֶה, מְשִׁיעֵשָׂה שְׁתֵּי צְפִירוֹת לְרַחֵב שְׁלֵה. וְהַעֲרַק, מְשִׁיעֵשָׂה בּוֹ צְפִירָה אֶחָת:

פרק טז – משנה ד

כְּלֵי עוֹר, מֵאִמְתֵּי מִקְבְּלֵי טְמֵאָה. הַתּוֹרְמָל, מְשִׁיחִסֵּם וְיִקְנֵב וְיַעֲשֶׂה קִיחוֹתָיו. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מְשִׁיעֵשָׂה אֶת אֲזָנָיו. סְקֻרְטָיָא, מְשִׁיחִסֵּם וְיִקְנֵב וְיַעֲשֶׂה אֶת צִיצְתָּהּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מְשִׁיעֵשָׂה אֶת טְבַעוֹתֶיהָ. קְטָבוּלִיָּא, מְשִׁיחִסֵּם וְיִקְנֵב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מְשִׁיעֵשָׂה אֶת קִיחוֹתֶיהָ. הַפֶּר וְהַכֶּסֶת שֶׁל עוֹר, מְשִׁיחִסֵּם וְיִקְנֵב. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מְשִׁיתְפָּרֵם וְיִשִּׁיר בָּהֶם פְּחוֹת מִחֲמֹשֶׁה טְפָחִים:

כלים טז:ה – טז:ח

פרק טז – משנה ה

פְּטִילִיָּה, טְמֵאָה. וְחִסְיָנָה, טְהוּרָה. סְגָנוֹת שֶׁל עֵלִין, טְהוּרוֹת. שֶׁל נְצָרִין,
טְמֵאוֹת. חוֹתֵל שֶׁהוּא נוֹתֵן לְתוֹכוֹ וְנוֹטֵל מִתּוֹכוֹ, טְמֵא. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל עַד
שִׁיקְרָעָנוּ אוֹ עַד שִׁיתִּירָנוּ, טְהוּר:

פרק טז – משנה ו

קְסִיָּה שֶׁל זוּרֵי גְרָנוֹת, שֶׁל הוֹלְכֵי דְרָכִים, שֶׁל עוֹשֵׂי פְּשָׁתוֹ, טְמֵאָה. אֲבֵל שֶׁל
צְבָעִין וְשֶׁל נִפְחִין, טְהוּרָה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, אִף שֶׁל גְּרוֹסוֹת פִּיּוּצָא בְּהוּ. זֶה
הַכֶּלֶל, הָעֲשׂוּי לְקַבְּלָהּ, טְמֵא. מִפְּנֵי הַזְּעָה, טְהוּר:

פרק טז – משנה ז

הַמְּלָקוֹט שֶׁל בָּקָר, וְהַחֲסִים שֶׁלוֹ, וְהַמְּדָף שֶׁל דְּבוּרִים, וְהַמְּנִפָּה, הָרִי אֵלוֹ
טְהוּרִין. כְּסוּי שֶׁל קַפְסָא, טְמֵא. כְּסוּי קַמְטָרָא, טְהוּר. כְּסוּי תְּבָה, כְּסוּי טְנִי,
וְהַמְּכַבֵּשׁ שֶׁל חֶרֶשׁ, וְהַכֶּסֶת שֶׁתַּחַת הַתְּבָה, וְהַקְּמָרוֹן שֶׁלָּהּ, וְאַנְגְּלִין שֶׁל
סֶפֶר, בֵּית הַנֶּגֶד, בֵּית הַמְּנַעֵוֹל, וּבֵית הַמְּזוּזָה, וְתֵיק נְבִלִין, וְתֵיק בְּנוֹרָת,
וְהָאֵמוּם שֶׁל גוֹדְלֵי מְצַנְפוֹת, וְהַמְּרַכּוּף שֶׁל זָמֵר, וּרְבִיעֵית שֶׁל אֵלִית,
וְגוֹנְגִיָּת הָעֵנִי, וְסַמּוּכוֹת הַמָּטָה, וְטַפּוּס שֶׁל תְּפֵלָה, וְאֵמוּם שֶׁל עוֹשֵׂה
סוֹתוֹת, הָרִי אֵלוֹ טְהוּרִים. זֶה הַכֶּלֶל, אֵמֵר רַבִּי יוֹסֵי, כָּל מְשֻׁמְשֵׁי מְשֻׁמְשֵׁי
שֶׁל אָדָם בְּשַׁעַת מְלָאכָה וְשֶׁלֹּא בְּשַׁעַת מְלָאכָה, טְמֵא. וְכֹל שֶׁאֵינוֹ אֵלָא
בְּשַׁעַת מְלָאכָה, טְהוּר:

פרק טז – משנה ח

תֵּיק הַסִּיף וְהַסִּיף וְהַפְּגִיּוֹן, תֵּיק מְסַפְרָת וּמְסַפְרִים וְהַתְּעָר, תֵּיק מְכַחוּל,
וּבֵית הַכּוּחַל, תֵּיק מְכַתֵּב, וְתַרוּנְתָק, תֵּיק טְבֵלָא וְסַקְרֵטִיא, בֵּית הַחֲצִים,
בֵּית הַפְּגוּשׁוֹת, הָרִי אֵלוֹ טְמֵאִים. תֵּיק סַמְפוּנִיא, בְּזָמֵן שֶׁהוּא נוֹתֵן
מְלַמְעֵלָה, טְמֵא. מְצָדוֹ, טְהוּר. תֵּיק חֲלִילִין, רַבִּי יְהוּדָה מְטַהֵר,
מִפְּנֵי שֶׁהוּא נוֹתֵנוּ מְצָדוֹ. חֲפוּי הָאֵלָה, הַקְּשֵׁת, וְהַרְמָח, הָרִי אֵלוֹ טְהוּרִין.
זֶה הַכֶּלֶל, הָעֲשׂוּי לְתֵיק, טְמֵא. לְחֲפוּי, טְהוּר:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים יז:א – יז:ד

פרק יז – משנה א

כָּל כְּלֵי בַעֲלֵי בְּתִים, שְׁעוֹרֵן בְּרִמּוֹנִים. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, בְּמָה שָׁהוּ. קִפּוֹת הַגִּנָּנִים, שְׁעוֹרֵן בְּאַגָּדוֹת שֶׁל יָרֵק. שֶׁל בַּעֲלֵי בְּתִים, בְּתָבוֹ. שֶׁל בַּלְנִין, בַּגְּבָבָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, כָּלֵן בְּרִמּוֹנִים:

פרק יז – משנה ב

הַחֲמַת, שְׁעוֹרָה בַּפְּקַעִיּוֹת שֶׁל שְׁתֵּי. אִם אֵינָה מְקַבֶּלֶת שֶׁל שְׁתֵּי, אֵף עַל פִּי שְׁמֻקְבֶּלֶת שֶׁל עֶרֶב, טְמָאָה. בֵּית קְעָרוֹת שְׂאִינֹו מְקַבֵּל קְעָרוֹת, אֵף עַל פִּי שְׁמֻקְבֵּל אֶת הַתְּמַחֲוִיין, טְמָא. בֵּית הָרַעִי שְׂאִינֹו מְקַבֵּל מִשְׁקִין, אֵף עַל פִּי שְׁמֻקְבֵּל אֶת הָרַעִי, טְמָא. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל מְטַהֵר, מִפְּנֵי שְׂאִין מְקַיְמִין אוֹתוֹ:

פרק יז – משנה ג

הַסֵּלִין שֶׁל פֶּת, שְׁעוֹרֵן בְּכַפְרוֹת שֶׁל פֶּת. אֶפִּיפִירוֹת שְׁעָשָׂה לָהֶן קִנִּים מִלְמַטֵּן לְמַעַלָּה לְחִזּוֹק, טְהוֹרָה. עָשָׂה לָהּ גַּפִּים כָּל שָׁהוּ, טְמָאָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִם אֵינָה יְכוּלָה לְהִנָּטֵל בַּגַּפִּים, טְהוֹרָה:

פרק יז – משנה ד

הַרְמוֹנִים שְׂאֵמְרוּ, שְׁלֹשָׁה, אַחֲזוּזִין זֶה בָּזֶה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, בְּנִפְּהָ וּבְכַבְרָה, כְּדֵי שְׁיִטֵּל וַיְהִלֵּךְ, וּבְקַפָּה, כְּדֵי שְׁיִפְשִׁיל לְאַחֲזוּרָיו. וְשֹׁאֵר כָּל הַכֵּלִים שְׂאִינֵן יְכוּלִין לְקַבֵּל רְמוֹנִים, כָּגוֹן הָרַבֵּעַ, וְחֲצֵי הָרַבֵּעַ, הַקְּנוֹנִים הַקְּטַנִּים, שְׁעוֹרֵן בְּרָבוֹ, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, בְּזִיתִים. נִפְרָצוּ, שְׁעוֹרֵן בְּזִיתִים. נִגְמָמוּ, שְׁעוֹרֵן בְּמָה שָׁהוּ:

כלים יזה – יז:ח

פרק יז – משנה ה

הרמון שאמר, לא קטן ולא גדול אלא בינוני. ולמה הזכרו רמוני בדאן, שיהו מקדשין כל שהו, דברי רבי מאיר. רבי יוחנן בן נורי אומר, לשער בהן את הכלים. רבי עקיבא אומר, לכך ולכך הזכרו, לשער בהן את הכלים, ויהיו מקדשין כל שהו. אומר רבי יוסי, לא הזכרו רמוני בדאן וחקירי גבע, אלא שיהיו מתעשרין ודאי בכל מקום:

פרק יז – משנה ו

כפיצה שאמר, לא גדולה ולא קטנה אלא בינונית. רבי יהודה אומר, מביא גדולה שבגדולות וקטנה שבקטנות, ונותן לתוך המים, וחולק את המים. אומר רבי יוסי, וכי מי מודיעני איזוהי גדולה ואיזוהי קטנה, אלא הכל לפי דעתו של רואה:

פרק יז – משנה ז

בגרוגרת שאמר, לא גדולה ולא קטנה אלא בינונית. רבי יהודה אומר, הגדולה שבארץ ישראל היא הבינונית שבמדינות:

פרק יז – משנה ח

כזית שאמר, לא גדול ולא קטן אלא בינוני, זה אגורי. כשערה שאמר, לא גדולה ולא קטנה אלא בינונית, זו מדברית. כעדשה שאמר, לא גדולה ולא קטנה אלא בינונית, זו מצרית. כל המטלטלין מביאין את הטמאה בעבי הפרדע, לא גדול ולא קטן אלא בינוני. איזה הוא בינוני, כל שהקפו טפח:

כלים יז:ט – יז:יב

פרק יז – משנה ט

האמה שאמרו, באמה הבינונית. ושתי אמות היה בשושן הבירה, אחת על קרו מזרחית צפונית ואחת על קרו מזרחית דרומית. שעל קרו מזרחית צפונית היתה יתרה על של משה חצי אצבע. שעל קרו מזרחית דרומית היתה יתרה עליה חצי אצבע, נמצאת יתרה על של משה אצבע. ולמה אמרו אחת גדולה ואחת קטנה, אלא שהאמנין נוטלין בקטנה ומחזירין בגדולה, כדי שלא יבאו לידי מעילה:

פרק יז – משנה י

רבי מאיר אומר, כל האמות היו בינוניות, חוץ ממוזבח הזהב והקרו והסובב והיסוד. רבי יהודה אומר, אמת הבנין ששה טפחים, ושל כלים חמשה:

פרק יז – משנה יא

ויש שאמרו במדה דקה, מדות הלח והיבש שעורן באיטלקי, זו מדברית. ויש שאמרו, הכל לפי מה שהוא אדם, הקומץ את הפונחה, והחופו את הקטרת, והשותה כמלא לגמיו ביום הכפורים, וכמזון שתי סעדות לערוב, מזונו לחל אבל לא לשבת, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, לשבת אבל לא לחל. אלו ואלו מתכונין להקל. רבי שמעון אומר, משתי ידות לכפר, משלש לקב. רבי יוחנן בן ברוקא אומר, מכפר בפנדיון, מארבע סאין בסלע:

פרק יז – משנה יב

ויש שאמרו במדה גסה, מלא תרוך רקב, כמלא תרוך גדול של רופאים. וגריס נגעים, כגריס הקלקי. האוכל ביום הכפורים ככותבת הגסה, כמוה וכגרעינתה. ונודות יין ושמן, שעורן כפיקה גדולה שלהן. ומאור שלא נעשה בידי אדם, שעורו כמלא אגרוף גדול, זה הוא אגרופו של בן בטיח. אמר רבי יוסי, ישנו כראש גדול של אדם.

וְשָׁנְעָה בְיַד אָדָם, שְׁעוּרוֹ כְּמֵלֶאכֶּתֶר מִקִּדְחֵי גְדוֹל שֶׁל לְשָׁכָה, שֶׁהוּא כְּפִנְדִּיּוֹן
הָאֵיטְלָקִי, וְכִסְלֵעַ הַנִּירוֹנִית, וְכְמֵלֶאכֶּתֶר נֶקֶב שְׁבַעֲלִי:

TIME 4 MISHNA TEXT



כלים יז:יג – יז:טז

פרק יז – משנה יג

כל שביים טהור, חוץ מכלב המים, מפני שהוא בורח ליבשה, דברי רבי עקיבא. העושה כלים מן הגדל בים וחרב להם מן הגדל בארץ, אפלו חוט, אפלו משיחה, דבר שהוא מקבל טמאה, טמא:

פרק יז – משנה יד

ויש במה שנברא ביום הראשון טמאה, בשני אין בו טמאה, בשלישי יש בו טמאה, ברביעי ובחמישי אין בהם טמאה, חוץ מכנף העוז וביצת נעמית המצפה. אמר רבי יוחנן בן נורי, מה נשתנה כנף העוז מכל הכנפים. וכל שנברא ביום הששי, טמא:

פרק יז – משנה טו

העושה כלי קבול, מכל מקום, טמא. העושה משכב ומושב, מכל מקום, טמא. העושה כיס מעור המצה, מן הנזר, טמא. הרמון, האלון, והאגוז, שחקקום התינוקות למד בהם את העפר או שהתקינום לכף מאזנים, טמא, שיש להם מעשה ואין להם מחשבה:

פרק יז – משנה טז

קנה מאזנים והמחוק שיש בהן בית קבול מתכות, והאסל שיש בו בית קבול מעות, וקנה של עני שיש בו בית קבול מים, ומקל שיש בו בית קבול מזוזה ומרגליות, הרי אלו טמאין. ועל כלן אמר רבי יוחנן בן זכאי, אוי לי אם אמר, אוי לי אם לא אמר:

כלים יז:יז – יח:ג

פרק יז – משנה יז

תחתית הצורפים, טמאה. ושל נפחין, טהורה. משחזות שיש בה בית קבול שמו, טמאה. ושאין בה, טהורה. פנקס שיש בה בית קבול שעוה, טמאה. ושאין בה, טהורה. מחצלת הקש ושפופרת הקש, רבי עקיבא מטמא, ורבי יוחנן בן נורי מטהר. רבי שמעון אומר, אף של פקועות כיוצא בהן. מחצלת קנים ושל חלף, טהורה. שפופרת הקנה שחתכה לקבלה, טהורה, עד שיוציא את כל הפכי:

פרק יח – משנה א

השדה, בית שמאי אומרים, נמדדת מבפנים. ובית הלל אומרים, נמדדת מבחוץ. מודים אלו ואלו שאין עבי הרגלים ועבי לזבזין נמדד. רבי יוסי אומר, מודים שעבי הרגלים ועבי לזבזין נמדד, וביניהם אינו נמדד. רבי שמעון שזורי אומר, אם היו הרגלים גבוהות טפח, אין ביניהם נמדד. ואם לאו, ביניהן נמדד:

פרק יח – משנה ב

מוכני שלה, בזמן שהיא נשמטת, אינה חבור לה, ואינה נמדדת עמה, ואינה מצלת עמה באהל המת, ואין גוררין אותה בשבת בזמן שיש בתוכה מעות. ואם אינה נשמטת, חבור לה, ונמדדת עמה, ומצלת עמה באהל המת, וגוררין אותה בשבת אף על פי שיש בתוכה מעות. הקמרון שלה, בזמן שהוא קבוע, חבור לה ונמדד עמה. ואם אינו קבוע, אינו חבור לה ואינו נמדד עמה. כיצד מודדין אותו, ראש תור. רבי יהודה אומר, אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה, טהורה:

פרק יח – משנה ג

השדה והתבה והמגדל שנטלה אחת מרגליהו, אף על פי שמקבלין, טהורין. ושאין מקבלין כדרךן, רבי יוסי מטמא. ונקליטי המטה וחרמור וחרפוי, טהורין. אין טמא אלא מטה ומלבו. ומלבני בני לוי, טהורין:

כלים יח:ד – יח:ז

פרק יח – משנה ד

מִלְבַּן שְׁנַתְנוּ עַל לְשׁוֹנוֹת, רַבִּי מֵאִיר וְרַבִּי יְהוּדָה מְטַמְּאִין, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מְטַהְרִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מָה שָׁנָה זֶה מְמַלְבְּנֵי בְּנֵי לׁוֹי, שְׁמַלְבְּנֵי בְּנֵי לׁוֹי טְהוֹרִין:

פרק יח – משנה ה

מָטָה שֶׁהִיְתָה טְמֵאָה מְדֻרָס, נִטְלָה קְצָרָה וְשִׁתִּי כְרַעִים, טְמֵאָה. אֲרָכָה וְשִׁתִּי כְרַעִים, טְהוֹרָה. רַבִּי נַחֲמִיָּה מְטַמְּא. גָּדַד שְׁתֵּי לְשׁוֹנוֹת לּוֹכְסוֹ, גָּדַד שְׁתֵּי כְרַעִים (טַפַּח עַל טַפַּח) לּוֹכְסוֹ, אוֹ שְׁמַעְטָה פְּחוֹת מְטַפַּח, טְהוֹרָה:

פרק יח – משנה ו

מָטָה שֶׁהִיְתָה טְמֵאָה מְדֻרָס, נִשְׁבְּרָה אֲרָכָה וְתִקְנָה, טְמֵאָה מְדֻרָס. נִשְׁבְּרָה שְׁנֵיָה וְתִקְנָה, טְהוֹרָה מִן הַמְדֻרָס, אֲבָל טְמֵאָה מִגַּע מְדֻרָס. לֹא הִסְפִּיק לְתַקֵּן אֶת הָרֵאשׁוֹנָה עַד שֶׁנִּשְׁבְּרָה שְׁנֵיָה, טְהוֹרָה:

פרק יח – משנה ז

כָּרַע שֶׁהִיְתָה טְמֵאָה מְדֻרָס, וְחִבְרָה לְמָטָה, כָּלָה טְמֵאָה מְדֻרָס. פְּרָשָׁה, הִיא טְמֵאָה מְדֻרָס, וְהַמָּטָה מִגַּע מְדֻרָס. הִיְתָה טְמֵאָה טְמֵאָת שְׁבַעַה וְחִבְרָה לְמָטָה, כָּלָה טְמֵאָה טְמֵאָת שְׁבַעַה. פְּרָשָׁה, הִיא טְמֵאָה טְמֵאָת שְׁבַעַה, וְהַמָּטָה טְמֵאָה טְמֵאָת עָרֵב. הִיְתָה טְמֵאָה טְמֵאָת עָרֵב וְחִבְרָה לְמָטָה, כָּלָה טְמֵאָה טְמֵאָת עָרֵב. פְּרָשָׁה, הִיא טְמֵאָה טְמֵאָת עָרֵב, וְהַמָּטָה טְהוֹרָה. וְכֵן הַשּׁוֹן שֶׁל מַעֲדָר:

כלים יח:ח – יט:ב

פרק יח – משנה ח

תפלה, ארבעה כלים. התיר קציצה הראשונה ותקנה, טמאה טמא מת, וכן שניה, וכן שלישית. התיר את הרביעית, טהורה מטמא מת, אבל טמאה מגע טמא מת. חזר לראשונה והתירה ותקנה, טמאה במגע, וכן שניה. התיר את השלישית, טהורה, שהרביעית במגע, ואין מגע עושה מגע:

פרק יח – משנה ט

מטה שנגנב חציה, או אבד חציה, או חלקוה אחין, או שתפין, טהורה החזירה, מקבלת טמאה מכאן ולהבא. מטה מטמאה חבילה, ומטהרת חבילה, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, מטמאה אברים, ומטהרת אברים:

פרק יט – משנה א

המפרק את המטה להטבילה, והנוגע בחבלין, טהור. החבל מאימתי הוא חבור למטה, משיסרג בה שלשה בתים. והנוגע מן הקשר ולפנים, טמא. מן הקשר ולחוץ, טהור. נימי הקשר, הנוגע בצרכו, טמא. וכמה הוא צרכו, רבי יהודה אומר, שלש אצבעות:

פרק יט – משנה ב

החבל היוצא מן המטה, עד חמשה טפחים, טהור. מחמשה ועד עשרה, טמא. מעשרה ולחוץ, טהור, שבו קושרין את הפסחים, ומשלשלין את המטות:

כלים יט:ג – יט:ו

פרק יט – משנה ג

מזון היוצא מן המטה, כל שהוא, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, עד עשרה טפחים. שירי מזון, שבעה טפחים, כדי לעשותו חבק לחמור:

פרק יט – משנה ד

נשא הזב על המטה ועל המזון, מטמא שנים ופוסל אחד, דברי רבי מאיר. רבי יוסי אומר, נשא הזב על המטה ועל המזון, עשרה טפחים, מטמא שנים ופוסל אחד. מעשרה ולחוץ, מטמא אחד ופוסל אחד. נשא על המזון, מעשרה ולפנים, טמא. מעשרה ולחוץ, טהור:

פרק יט – משנה ה

מטה שהיתה טמאה מדרס, וכרד לה מזון, כלה טמאה מדרס. פרשה, היא טמאה מדרס, והמזון מגע מדרס. היתה טמאה טמאת שבעה, וכרד לה מזון, כלה טמאה טמאת שבעה. פרשה, היא טמאה טמאת שבעה, והמזון טמא טמאת ערב. היתה טמאה טמאת ערב, וכרד לה מזון, כלה טמאה טמאת ערב. פרשה, היא טמאה טמאת ערב, והמזון טהור:

פרק יט – משנה ו

מטה שכרד לה מזון, ונגע בהו הפת, טמאין טמאת שבעה. פרשו, טמאין טמאת שבעה. נגע בהו השרץ, טמאין טמאת ערב. פרשו, טמאין טמאת ערב. מטה שנטלו שתי ארכות שלה ועשה לה חדשות, ולא שנה את הנקבים, נשתברו חדשות, טמאה. וישנות, טהורה, שהפל הולד אחר הישנות:

TIME MISHNA TEXT



כלים יט:ז – יט:י

פרק יט – משנה ז

תְּבֵה שְׁפַתְחָה מְלַמְעָלָה, טְמָאָה טְמָא מַת. נִפְחָתָה מְלַמְעָלָה, טְמָאָה טְמָא
מַת. נִפְחָתָה מְלַמְטָה, טְהוּרָה. מְגוּרוֹת שְׁבָה, טְמָאוֹת, וְאַיְנָם חֲבוּר לָהּ:

פרק יט – משנה ח

הַתּוֹרֵמֶל שֶׁנִּפְחָתָה כִּי־ס שְׁבִתוֹכּוֹ, טְמָא, וְאַיְנוֹ חֲבוּר לוֹ. הַחֲכֵמֶת שְׁבִי צִיִּים
שְׁלָה מִקְבָּלוֹת עָמָה, וְנִפְחָתוּ, טְהוּרוֹת, שְׁאַיְנָם מִקְבָּלוֹת כְּדַרְכּוֹ:

פרק יט – משנה ט

תְּבֵה שְׁפַתְחָה מוֹצְדָה, טְמָאָה מוֹדְרָס וְטְמָא מַת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵימָתִי,
בְּזָמַן שְׁאַיְנָה גְבוּהָה עֲשָׂרָה טַפָּחִים, אוֹ שְׁאַיִן לָהּ לְזַבֵּז טַפַּח. נִפְחָתָה
מְלַמְעָלָן, טְמָאָה טְמָא מַת. נִפְחָתָה מְלַמְטָן, רַבִּי מֵאִיר מְטָמָא.
וְחֲכָמִים מְטְהָרִין, מִפְּנֵי שְׁבָטֵל הָעֵקֶר, בְּטָלָה הַטְּפֵלָה:

פרק יט – משנה י

מְשַׁפֵּלֶת שֶׁנִּפְחָתָה מְלַקְבֵּל רְמוּנִים, רַבִּי מֵאִיר מְטָמָא. וְחֲכָמִים מְטְהָרִים,
מִפְּנֵי שְׁבָטֵל הָעֵקֶר, בְּטָלָה הַטְּפֵלָה:

כלים כ:א – כ:ד

פרק כ – משנה א

הַפְּרִים וְהַכֶּסֶתוֹת וְהַשְּׁקִין וְהַמְרֻצּוֹפִין שֶׁנִּפְחָתוּ, הָרִי אֵלּוּ טְמֵאִים מִדָּרֶס. הַקְּלוֹסֶטֶר, אַרְבַּעַת קַבִּין, הַתּוֹרְמֵל חֲמֻשַׁת קַבִּין, הַפְּרִיתִית סָאָה. הַחֲמֹת שֶׁל שִׁבְעַת קַבִּין, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף הַרְבֵּצֵל וְהַמְזוּדָה כָּל שֶׁהוּא, הָרִי אֵלּוּ טְמֵאִין מִדָּרֶס. וְכֻלָּם שֶׁנִּפְחָתוּ, טְהוֹרִים, מִפְּנֵי שֶׁבִטֵּל הָעֵקֶר, וּבִטְלָה הַטְּפֵלָה:

פרק כ – משנה ב

חֲמֹת חֲלִילִין, טְהוֹרָה מִן הַמִּדְרָס. עֲרֵבַת פִּיסוֹנוֹת, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִדָּרֶס. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, טְמֵא מֵת. עֲרֵבָה מוֹשְׁנֵי לֶג וְעַד תִּשְׁעָה קַבִּין שֶׁנִּסְדְּקָה, טְמֵאָה מִדָּרֶס. הַנִּיחָה בְּגִשְׁמִים וְנִתְפָּחָה, טְמֵאָה טְמֵא מֵת. בְּקָדִים וְנִסְדְּקָה, מִקְבֵּלַת מִדְרָס. זֶה חֲמֹר בְּשִׁירֵי כְּלֵי עֵץ מִבֵּת־חֲלָתוֹ. וְחֲמֹר בְּשִׁירֵי כְּלֵי נְצָרִים מִבֵּת־חֲלָתוֹ, שֶׁמִּתְחַלְתָּן אֵינָם מְקַבְּלִים טְמֵאָה עַד שִׁתְּחַסְמוּ. נִתְחַסְמוּ, אִף עַל פִּי שֶׁנִּשְׁרוּ שִׁפְתוֹתֶיהֶן כָּל שֶׁהוּא, טְמֵאִין:

פרק כ – משנה ג

מִקֵּל שֶׁעָשָׂאָו בֵּית יָד לְקַרְדָּם, חֲבוּר לְטְמֵאָה בְּשַׁעַת מְלֹאכָה. הַדִּיּוֹסְטֶר, חֲבוּר לְטְמֵאָה בְּשַׁעַת מְלֹאכָה. קָבְעוּ בְּכִלּוֹנָס, טְמֵא, וְאֵינוֹ חֲבוּר לָהּ. עָשָׂה לוֹ דִּיּוֹסְטֶר, אֵין טְמֵא אֶלָּא צָרְפוֹ. כֶּסֶא שֶׁקָּבְעוּ בְּכִלּוֹנָס, טְמֵא, וְאֵינוֹ חֲבוּר לוֹ. עָשָׂה בּוֹ כֶּסֶא, אֵין טְמֵא אֶלָּא מְקוּמוֹ. קָבְעוּ בְּקוֹרַת בֵּית הַבַּד, טְמֵא, וְאֵינוֹ חֲבוּר לָהּ. עָשָׂה בְּרֵאשָׁה כֶּסֶא, טְהוֹר, מִפְּנֵי שֶׁאוֹמְרִין לוֹ, עֹמֵד וְנִעְשָׂה אֶת מְלֹאכְתָּנוּ:

פרק כ – משנה ד

עֲרֵבָה גְדוּלָה שֶׁנִּפְחָתָה מְלֻקָּבֵל רְמוּנִים, וְהַתְּקִינָה לִישִׁיבָה, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמֵּא. וְחֲכָמִים מְטַהְרִין, עַד שִׁיקְצֵעַ. עָשָׂה אֲבוּס לְבִהְמָה, אִף עַל פִּי שֶׁקָּבְעָה בְּפִתֵּל, טְמֵאָה:

כלים כה – כא:א

פרק כ – משנה ה

כִּפְתִּי שֶׁקָּבַעוּ בְּנִדְבָד, קָבַעוּ וְלֹא בָּנָה עָלָיו, בָּנָה עָלָיו וְלֹא קָבַעוּ, טָמֵא.
קָבַעוּ וּבָנָה עָלָיו, טָהוֹר. מִפֶּסַע שֶׁנִּתְּנוּ עַל גְּבֵי הַקּוֹרוֹת, קָבַעוּ וְלֹא נָתַן עָלָיו
אֶת הַמַּעֲזִיבָה, נָתַן עָלָיו אֶת הַמַּעֲזִיבָה וְלֹא קָבַעוּ, טָמֵא. קָבַעוּ וְנָתַן עָלָיו
אֶת הַמַּעֲזִיבָה, טָהוֹר. קָעָרָה שֶׁקָּבַעָה בְּשָׂדֵה תִּבְהָ וּמִגְדָּל, כְּדָרָךְ קִבְּלָתָהּ,
טָמֵאָה. שְׁלֹא כְּדָרָךְ קִבְּלָתָהּ, טָהוֹרָה:

פרק כ – משנה ו

סָדִין שֶׁהוּא טָמֵא מְדַרְס וְעֵשָׂאוֹ וִילוֹן, טָהוֹר מִן הַמְּדָרְס, אֲבָל טָמֵא טָמֵא
מֵת. מֵאֵימָתִי הִיא טָהוֹרָתוֹ. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מִשִּׁיתִּבֵּר.
בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, מִשִּׁיקָשֵׁר. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִשִּׁיקָבַע:

פרק כ – משנה ז

מִחְצָלַת שֶׁעָשָׂה לָהּ קִנִּים לְאֶרְכָּה, טָהוֹרָה. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, עַד שִׁיעֶשֶׂה
כְּמִין כִּי. עֵשָׂאם לְרַחֲבָה וְאִין בֵּין קִנָּה לְחֻבְרוֹ אַרְבַּעַת טַפָּחִים, טָהוֹר.
נִחְלָקָה לְרַחֲבָה, רַבִּי יְהוּדָה מְטַהֵר. וְכֹן הַמַּתִּיר רֵאשִׁי הַמַּעֲדָנִין, טָהוֹרָה.
נִחְלָקָה לְאֶרְכָּה וְנִשְׁתַּיְרוּ בָּהּ שְׁלֹשָׁה מַעֲדָנִים שֶׁל שֵׁשׁ טַפָּחִים, טָמֵאָה.
מִחְצָלַת, מֵאֵימָתִי מְקַבְּלַת טָמֵאָה. מִשְׁתַּקְנֵב, וְהִיא גָּמַר מְלֹאכְתָּהּ:

פרק כא – משנה א

הַנוֹגֵעַ בְּכַבֵּד הָעֲלִיוֹן, בְּכַבֵּד הַתַּחְתּוֹן, בְּנִירִים, וּבִקִּירוֹס, וּבְחוּט שֶׁהֶעֱבִירוּ
עַל גְּבֵי אֲרָגְמוֹן, וּבְעִירָה שֶׁאִינוֹ עֹתִיד לְהַחְזִירָהּ, טָהוֹר. בְּנֶפֶשׁ הַמַּסְכֶּת,
וּבִשְׁתֵּי הָעוֹמֵד, וּבְכַפּוֹל שֶׁהֶעֱבִירוּ עַל גְּבֵי הָאֲרָגְמוֹן, וּבְעִירָה שֶׁהִיא עֹתִידָה
לְהַחְזִירָהּ, טָמֵא. הַנוֹגֵעַ בְּצִמְרֵי שְׁעַל הָאֵימָה, בְּאֲשׁוּיָה, טָהוֹר. הַנוֹגֵעַ
בְּפִיקָה, עַד שְׁלֹא פָּרְעָה, טָמֵא. מִשְׁפָּרְעָה, טָהוֹר:

TIME MISHNA TEXT



כלים כא:ב – כב:ב

פרק כא – משנה ב

הנוֹגֵעַ בְּעַל, וּבִקְטָרֵב, בְּעֵין, וּבְעֵבוֹת, אֶפְלוּ בְשַׁעַת מְלֹאכָה, טָהוּ.
בְּחָרֵב, וּבְבִרְדָּה, וּבִיצוּל, טָמֵא. בְּעֵין שֶׁל מִתְּכַת, בְּלִחְיִין, וּבְעֵרִיין, טָמֵא.
רַבִּי יְהוּדָה מְטַהֵר בְּלִחְיִים, שְׂאִינָם עֲשׂוּיִן אֶלָּא לְרֵבּוֹת אֶת הָעֶפֶר:

פרק כא – משנה ג

הנוֹגֵעַ בְּיַד מְגֵרָה, מְכָאן וּמְכָאן, טָמֵא. בְּחוּט, וּבְמִשְׁיָחָה, בְּאִמָּה, וּבְסַנְיָפִין,
בְּמִכְבֵּשׁ שֶׁל חֶרֶשׁ, וּבְקִשְׁטָנִית, טָהוּר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף הַנוֹגֵעַ בְּמִלְבֵּן
שֶׁל מִסֵּר הַגְּדוּל, טָהוּר. הַנוֹגֵעַ בְּיָתֵר וּבְקִשְׁתָּהּ, אִף עַל פִּי שֶׁהִיא מְתוּחָה,
טָהוּר. מְצַדֵּת הָאִישׁוֹת, טָהוּרָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל זָמַן שֶׁהִיא מְתוּחָה,
חִבּוּר:

פרק כב – משנה א

הַשְּׁלַחַן וְהַדְּלָפְקִי שֶׁנִּפְחָתוּ, אוֹ שֶׁחִפּוּ בְּשֵׁשׁ וְשִׁיר בָּהֶם מְקוֹם הַנְּחֹת
הַכּוֹסוֹת, טָמֵאִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, מְקוֹם הַנְּחֹת חֲתִיכוֹת:

פרק כב – משנה ב

הַשְּׁלַחַן שֶׁנִּטְלָה אַחַת מֵרַגְלָיו, טָהוּר. נִטְלָה שְׁנַיָּהּ, טָהוּר. נִטְלָה הַשְּׁלִישִׁית,
טָמֵא כְּשִׁיחֲשֵׁב עָלָיו. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִין צְרִיד מִחֲשָׁבָה. וְכֵן הַדְּלָפְקִי:

TIME MISHNA TEXT



כלים כב:ג – כב:ו

פרק כב – משנה ג

ספסל שנטל אחד מראשיו, טהור. נטל השני, טהור. אם יש בו גבה טפח, טמא. שרפרף שנטל אחד מראשיו, טמא. וכן הכסא שלפני קתדרא:

פרק כב – משנה ד

כסא של כלה שנטלו חפזיו, בית שמאי מטמאין, ובית הלל מטהרין. שמאי אומר, אף מלבן של כסא, טמא. כסא שקבעו בערבה, בית שמאי מטמאין, ובית הלל מטהרין. שמאי אומר, אף העשוי בה:

פרק כב – משנה ה

כסא שלא היו חפזיו יוצאין, ונטלו, טמא, שכן דרכו להיות מטהו על צדו ויושב עליו:

פרק כב – משנה ו

כסא שנטל חפזיו האמצעי והחיצונים קימים, טמא. נטלו החיצונים והאמצעי קים, טמא. רבי שמעון אומר, אם היה רחב טפח:

TIME MISHNA TEXT



כלים כב:ז – כב:י

פרק כב – משנה ז

כָּסָא שְׁנַטְלוּ שְׁנַיִם מִחֲפוּיָו זֶה בְּצַד זֶה, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמָּא, וְחֲכָמִים מְטַהְרִין. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִף כָּסָא שֶׁל כֹּלָה שְׁנַטְלוּ חֲפוּיָו וְנִשְׁתַּיֵּר בּוֹ בֵּית קַבְלָה, טְהוֹר, מִפְּנֵי שֶׁבִטֵּל הָעֵקֶר וּבִטְלָה הַטְּפֵלָה:

פרק כב – משנה ח

שָׂדֵה שְׁנַטֵּל הָעֵלְיוֹן, טְמֵאָה מִפְּנֵי הַתְּחַתּוֹן. נֹטֵל הַתְּחַתּוֹן, טְמֵאָה מִפְּנֵי הָעֵלְיוֹן. נֹטֵל הָעֵלְיוֹן וְהַתְּחַתּוֹן, רַבִּי יְהוּדָה מְטַמָּא מִפְּנֵי הַדְּפִין, וְחֲכָמִים מְטַהְרִין. יִשְׁיבַת הַסֵּתֶת, טְמֵא מִדְּרָס:

פרק כב – משנה ט

כֶּפֶת שְׁסָרְקוּ, וְכַרְכְּמוֹ, וְעִשָּׂאוֹ פָּנִים, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמָּא. וְחֲכָמִים מְטַהְרִין, עַד שִׁיחֹק בּוֹ. הַסֵּל וְהַכֹּלְכֵלָה שְׁמַלְאֵן תָּבֵן אוֹ מוֹכִין, הַתְּקִינֵן לִישִׁיבָה, טְהוֹרִין. סָרְגָן בְּגָמִי אוֹ בְּמִשְׁיחָה, טְמֵאִין:

פרק כב – משנה י

הָאֶסְלָה, טְמֵאָה מִדְּרָס וְטְמֵאָה מֵת. פְּרִשָּׁה, הָעוֹר טְמֵא מִדְּרָס, וְהַבְּרִזֵּל טְמֵא טְמֵאָה מֵת. הַטְּרַסְקָל שְׁחֲפוּיָו שֶׁל עוֹר, טְמֵא מִדְּרָס וְטְמֵאָה מֵת. פְּרִשָּׁה, הָעוֹר טְמֵא מִדְּרָס, וְהַטְּרַסְקָל טְהוֹר מִכֹּלָם. סַפְסָלִין שְׁבַמְרַחֵץ וְשִׁתֵּי רַגְלָיו שֶׁל עֵץ, טְמֵא. אַחַת שֶׁל עֵץ וְאַחַת שֶׁל אֶבֶן, טְהוֹר. הַנְּסָרִין שְׁבַמְרַחֵץ שֶׁשְׁגָמוֹן, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמָּא וְחֲכָמִים מְטַהְרִין, שְׂאִינָם עֲשׂוּיִן אֲלֵא שִׁיְהִיו הַפְּנִים מְהַלְכִין תְּחַתֵּיהֶן. קַנְקִילִין שִׁישׁ בֵּה בֵּית קַבְלָת כְּסוּת, טְמֵאָה. וְהָעֲשׂוּיָה כְּכוֹרֶת, טְהוֹרָה:

TIME MISHNA TEXT



כלים כג:א – כג:ד

פרק כג – משנה א

הַכְּדוּר וְהָאֱמוּנָה וְהַקְּמֵעַ וְהַתְּפִלִּין שֶׁנִּקְרָעוּ, הַנוֹגֵעַ בָּהֶן, טָמֵא. וּבִמָּה שֶׁבִּתּוֹכָן, טְהוֹר. הָאֶפֶף שֶׁנִּקְרָע, הַנוֹגֵעַ בָּמָה שֶׁבִּתּוֹכָן, טָמֵא, מִפְּנֵי שֶׁהִתְפָּר מִחֻבְרָו:

פרק כג – משנה ב

אֵלוּ טָמְאִין מִשּׁוּם מְרֻכָּב, זְרִיז הָאֲשֶׁקְלוֹנִי, וּמְדוּכָה הַמְּדִית, וְעֵבִיט שֶׁל גָּמַל, וְטַפִּיטוֹן שֶׁל סוּס. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, אִף טַפִּיטוֹן שֶׁל סוּס טָמֵא מִשּׁוּם מוֹשָׁב, מִפְּנֵי שֶׁעוֹמְדִין עָלָיו בְּקִמּוֹפוֹן. אֲבָל אֶפֶף שֶׁל נֶאֱקָה, טָמֵא:

פרק כג – משנה ג

מָה בֵּין מְרֻכָּב לְמוֹשָׁב. מְרֻכָּב חָלַק מִמּוֹשָׁב, וּמוֹשָׁב לֹא חָלַק מִמּוֹשָׁב. תְּפִיטוֹן שֶׁל חֲמוֹר שֶׁהוּא יוֹשֵׁב עָלֶיהָ, טְהוֹר. שָׁנָה בָּהּ אֶת הַנֶּקֶבִין, אוֹ שֶׁפָּרְצוּ זֶה לְתוֹךְ זֶה, טָמְאָה:

פרק כג – משנה ד

הַמָּטָה וְהַכֶּרֶת וְהַכֶּסֶת שֶׁל מֵת, הֵרִי אֵלוּ טָמְאִין מִדְּרָס. כֶּסֶא שֶׁל כְּלָה, וּמוֹשָׁב שֶׁל חֲזִיה, וְכֶסֶא שֶׁל כּוֹבֵס שֶׁהוּא כּוֹרֵם עָלָיו אֶת הַכְּלִים, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֵין בָּהֶם מִשּׁוּם מוֹשָׁב:

TIME MISHNA TEXT



כלים כגיה – כד:ג

פרק כג – משנה ה

הַחֶרֶם, טָמֵא מִפְּנֵי הַזּוּטוֹ. הַרְשָׁתוֹת, וְהַמְכַמְרוֹת, וְהַמְדָּף, וְהַפְּלָצוֹר, וּמִצְדוֹת
הַסְּכָרִין, טָמְאִין. וְהָאֶקוֹן, וְהָרְטוּב, וְהַכְּלוּב, טְהוֹרִין:

פרק כד – משנה א

שְׁלֹשָׁה תְּרִיסִין הֵם. תְּרִיס הַכְּפוּף, טָמֵא מִדָּרֶס. וְשִׁמְשֻׁחִין בּוֹ בְּקִנְפוֹן,
טָמֵא טָמֵא מֵת. וְדִיצַת הָעֶרְבִי, טְהוֹרָה מִכְּלוּם:

פרק כד – משנה ב

שְׁלֹשׁ עֲגָלוֹת הֵן. הָעֲשׂוּיָה כְּקַתְדָּרָא, טָמֵא מִדָּרֶס. כְּמִטָּה, טָמֵא טָמֵא
מֵת. וְשֵׁל אַבְנִים, טְהוֹרָה מִכְּלוּם:

פרק כד – משנה ג

שְׁלֹשׁ עֲרָבוֹת הֵן. עֲרֵבָה מִשְׁנֵי לֵג וְעַד תְּשַׁעָה קַבִּין שְׁנִסְדָּקָה, טָמֵא
מִדָּרֶס. שְׁלֵמָה, טָמֵא טָמֵא מֵת. וְהַבָּאָה בַּמֶּדָּה, טְהוֹרָה מִכְּלוּם:

TIME MISHNA TEXT



כלים כד:ד – כד:ז

פרק כד – משנה ד

שְׁלֹשׁ תְּבוּת הֵן. תְּבֵה שְׁפִתְחָה מְצֻדָּה, טְמֵאָה מְדֻרָּס.
מְלֻמְעֵלָן, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת. וְהִבְאָה בְּמֻדָּה, טְהוּרָה מְכֻלוּם:

פרק כד – משנה ה

שְׁלֹשָׁה תְּרֻבוּסִין הֵן. שֵׁל סְפָרִין, טְמֵאָה מְדֻרָּס.
שְׁאוּכְלִין עָלָיו, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת. וְשֵׁל זֵיתִים, טְהוּר מְכֻלוּם:

פרק כד – משנה ו

שְׁלֹשׁ בְּסָסִיזוֹת הֵן. שְׁלֻפְנֵי הַמָּטָה וְשְׁלֻפְנֵי סוּפְרִים, טְמֵאָה מְדֻרָּס.
וְשֵׁל דְּלָפְקִי, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת. וְשֵׁל מְגֻדָּל, טְהוּרָה מְכֻלוּם:

פרק כד – משנה ז

שְׁלֹשׁ פְּנֻקְסִיזוֹת הֵן. הָאֶפִּיפּוּרִין, טְמֵאָה מְדֻרָּס.
וְשֵׁישׁ בֵּה בֵּית קָבוּל שְׁעוּה, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת.
וְחֻלְקָה, טְהוּרָה מְכֻלוּם:

TIME MISHNA TEXT



כלים כד:ח – כד:יא

פרק כד – משנה ח

שְׁלֹשׁ מְטוֹת הֵן. הָעֲשׂוּיָה לְשִׁכְיָבָה, טְמֵאָה מְדֻרָּס. שֶׁל זֶגְגִין, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת. וְשֶׁל סָרְגִין, טְהוֹרָה מְכֻלוּם:

פרק כד – משנה ט

שְׁלֹשׁ מְשֻׁפְלוֹת הֵן. שֶׁל זָבֵל, טְמֵאָה מְדֻרָּס. שֶׁל תֵּבּוֹן, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת. וְהַפְּחָלֶץ שֶׁל גְּמָלִים, טְהוֹר מְכֻלוּם:

פרק כד – משנה י

שְׁלֹשָׁה מִפְּצִים הֵן. הָעֲשׂוּיָה לְיִשְׁיבָה, טְמֵאָה מְדֻרָּס. שֶׁל צְבָעִין, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת. וְשֶׁל גִּתּוֹת, טְהוֹר מְכֻלוּם:

פרק כד – משנה יא

שְׁלֹשׁ חֲמֻטוֹת וְשֹׁלֵשׁ תוֹרְמָלִין הֵן. הַמְּקַבְּלִים כְּשַׁעוֹר, טְמֵאִין מְדֻרָּס. וְשֹׁאֵינּוּ מְקַבְּלִין כְּשַׁעוֹר, טְמֵאִים טְמֵאִים מֵת. וְשֶׁל עוֹר הַדָּג, טְהוֹר מְכֻלוּם:

TIME MISHNA TEXT



כלים כד:יב – כד:טו

פרק כד – משנה יב

שְׁלֹשָׁה עוֹרוֹת הֵן. הָעֲשׂוּי לְשִׁטְיָח, טָמֵא מִדָּרֶס. לְתַכְרִיף הַבָּלִים,
טָמֵא טָמֵא מֵת. וְשֵׁל רְצוּעוֹת וְשֵׁל סַנְדָּלִים, טְהוֹרָה מִכָּלּוּם:

פרק כד – משנה יג

שְׁלֹשָׁה סְדִינִין הֵן. הָעֲשׂוּי לְשִׁכְיָבָה, טָמֵא מִדָּרֶס. לוֹיִלוֹן, טָמֵא טָמֵא מֵת.
וְשֵׁל צוּרוֹת, טְהוֹר מִכָּלּוּם:

פרק כד – משנה יד

שְׁלֹשׁ מְטַפְחוֹת הֵן. שֵׁל יָדַיִם, טָמֵא מִדָּרֶס. שֵׁל סְפָרִין,
טָמֵא טָמֵא מֵת, וְשֵׁל תַּכְרִיף וְשֵׁל נְבִלֵי בְנֵי לֹוִי, טְהוֹרָה מִכָּלּוּם:

פרק כד – משנה טו

שְׁלֹשָׁה פְּרָקִילִינִין הֵן. שֵׁל צְדֵי חֵיָה וְעוֹף, טָמֵא מִדָּרֶס.
שֵׁל חֲגָבִין, טָמֵא טָמֵא מֵת. וְשֵׁל קִיָּצִין, טְהוֹר מִכָּלּוּם:

TIME MISHNA TEXT



כלים כד:טז – כה:ב

פרק כד – משנה טז

שְׁלֹשׁ סְבֻכּוֹת הֵן. שֶׁל יְלֵדָה, טְמֵאָה טְמֵאת מִדְרָס. שֶׁל זְקֵנָה, טְמֵאָה טְמֵאָה מֵת. וְשֶׁל יוֹצֵאת לַחוּץ, טְהוֹרָה מְכֻלוּם:

פרק כד – משנה יז

שְׁלֹשׁ קְפוֹת הֵן. מְהוּוּהָ שְׁטֵלְיָה עַל הַבְּרִיָּה, הוֹלְכִין אַחַר הַבְּרִיָּה. קְטָנָה עַל הַגְּדוֹלָה, הוֹלְכִין אַחַר הַגְּדוֹלָה. הֵיוּ שְׁוֹוֹת, הוֹלְכִין אַחַר הַפְּנִימִית. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כִּף מֵאֲזֵנִים שְׁטֵלְיָה עַל שׁוּלֵי הַמַּחֶס, מִבְּפָנִים, טְמֵא. מִבְּחוּץ, טְהוֹר. טְלִיָּה עַל צְדָה, בֵּין מִבְּפָנִים בֵּין מִבְּחוּץ, טְהוֹר:

פרק כה – משנה א

כָּל הַכֵּלִים יֵשׁ לָהֶם אַחֲזָרִים וְתוֹף, כְּגוֹן הַכָּרִים וְהַכֶּסֶתוֹת וְהַשִּׁקִּין וְהַמְרָצוּפִין, דְּבַרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, כֹּל שֵׁשׁ לוֹ תוֹבְרוֹת, יֵשׁ לוֹ אַחֲזָרִים וְתוֹף. וְכֹל שֵׁאִין לוֹ תוֹבְרוֹת, אִין לוֹ אַחֲזָרִים וְתוֹף. הַשִּׁלְחוֹ וְהַדְּלָפְקִי, יֵשׁ לָהֶם אַחֲזָרִים וְתוֹף, דְּבַרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אִין לָהֶם אַחֲזָרִים. וְכֹן טְבֵלָא שֵׁאִין לָהּ לְזַבֵּן:

פרק כה – משנה ב

הַמְרַדֵּעַ יֵשׁ לוֹ אַחֲזָרִים וְתוֹף, מִשְׁבְּעָה לַחֲרָחוֹר, מֵאַרְבַּעָה לַדְּרָבֹן, דְּבַרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, אִין לָהֶם, לֹא הַזְכָּרוֹ אַרְבַּעָה וְשִׁבְעָה אֶלָּא לְשִׁירִים:

TIME MISHNA TEXT



כלים כה:ג – כה:ו

פרק כה – משנה ג

מדות יין ושמן, וזומא לסטרא, ומסננת של חרדל, ומשמרת של יין, יש להן אחורים ותוד, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, אין להם רבי שמעון אומר, יש להם. נטמאו מאחוריהן, מה שבתוכן טהור, וצריך להטביל:

פרק כה – משנה ד

הרבע וחצי הרבע, נטמא הרבע, לא נטמא חצי הרבע. נטמא חצי הרבע, לא נטמא הרבע. אמרו לפני רבי עקיבא, הואיל וחצי הרבע אחורים לרבע, כלי שננטמא תוכו לא נטמאו אחוריו. אמר להן, של פת קודמין היא, או שנטמא הרבע אחורים לחצי הרבע, כלי שננטמאו אחוריו, לא נטמא תוכו:

פרק כה – משנה ה

נטמא הרבע, הרבע ואחוריו טמאין, חצי הרבע ואחוריו טהורין. נטמא חצי הרבע, חצי הרבע ואחוריו טמאין, הרבע ואחוריו טהורין. נטמאו אחורי הרבע, אחורי חצי הרבע טהורין, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, אין חולקין את הגבין. וכשהוא מטביל, מטביל את כלו:

פרק כה – משנה ו

פני כלים, ואגניהם, ואזניהם, וידות הפלים המקבלים, שנפלו עליהן משקין, מנגבן והם טהורים. ושאר כל הכלים (שאינם יכולין לקבל רמונים), שאין להם אחורים ותוד, שנפלו משקין על מקצתו, כלו טמא. כלי שננטמאו אחוריו במשקין, אחוריו טמאים, תוכו ואגנו ואזנו וידיו טהורין. נטמא תוכו, כלו טמא:

כלים כה:ז – נו:א

פרק כה – משנה ז

כָּל הַפְּלִים יֵשׁ לָהֶן אַחֲרִים וְתוֹךְ, וַיֵּשׁ לָהֶם בֵּית צְבִיעָה. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר,
לְעֲרֵבָה גְדוּלָה שֶׁל עֵץ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לְכוֹסוֹת. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר,
לְיָדַיִם הַטְּמָאוֹת וְהַטְּהוּרוֹת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לֹא אָמְרוּ אֶלָּא לְיָדַיִם
הַטְּהוּרוֹת בְּלִבָּד:

פרק כה – משנה ח

כִּיצַד. הָיוּ יָדָיו טְהוּרוֹת וְאַחֲרָיִם הַכּוֹס טְמֵאִים, אֶחָזוּ בְּבֵית צְבִיעָתוֹ, אֵינּוּ
חוֹשֵׁשׁ שְׂמָא נְטֵמָאוּ יָדָיו בְּאַחֲרָיִם הַכּוֹס. הָיָה שׁוֹתֵה בְּכוֹס שְׂאַחֲרָיו
טְמֵאִים, אֵינּוּ חוֹשֵׁשׁ שְׂמָא נְטֵמָא הַמְּשָׁקָה שֶׁבְּפִיו בְּאַחֲרָיִם הַכּוֹס וְחֹזֵר
וְטֵמָא הַכּוֹס. קִמְקוּם שְׁהוּא מְרַתִּיחַ, אֵינּוּ חוֹשֵׁשׁ שְׂמָא יֵצְאוּ מִשְׁקִין
מִתּוֹכוֹ וְנִגְעוּ בְּאַחֲרָיו וְחֹזְרוּ לְתוֹכוֹ:

פרק כה – משנה ט

כָּלִי הַקֹּדֶשׁ אֵין לָהֶם אַחֲרִים וְתוֹךְ, וְאֵין לָהֶם בֵּית צְבִיעָה. וְאֵין מְטַבִּילִים
כָּלִים בְּתוֹךְ כָּלִים לְקֹדֶשׁ. כָּל הַכָּלִים יוֹרְדִין לְיָדֵי טְמֵאתָן בְּמַחְשָׁבָה, וְאֵינּוּ
עוֹלִים מִיָּדֵי טְמֵאתָן אֶלָּא בְּשֵׁנוֹי מַעֲשֵׂה, שְׁהַמַּעֲשֵׂה מְבַטֵּל מִיָּד הַמַּעֲשֵׂה
וּמִיָּד מַחְשָׁבָה, וּמַחְשָׁבָה אֵינָה מְבַטֵּלֶת לֹא מִיָּד מַעֲשֵׂה וְלֹא מִיָּד מַחְשָׁבָה:

פרק כו – משנה א

סַנְדָּל עֵמְקִי, וְכִיס שֶׁל שְׂנַצוֹת, רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִף כְּפִיפָה מְצֵרִית, רֶבֶן
שְׂמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אִף סַנְדָּל לְדִיקִי פִּיּוּצָא בְּהוּ, הָרִי אֵלוּ מְטַמְּאִין
וּמְטַהֲרִין שְׂלֵא בְּאֵמֹן. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהֵלֵא כָּל הַכָּלִים מְטַמְּאִין וּמְטַהֲרִין
שְׂלֵא בְּאֵמֹן. אָבֵל אֵלוּ, אִף עַל פִּי שְׁהוּ מְתַרְוִין, טְמֵאִין, שְׁהַהֲדִיּוֹט יָכוֹל
לְהַחְזִירָם. לֹא אָמְרוּ אֶלָּא בְּכְפִיפָה מְצֵרִית, שְׂאֵף הָאֵמֹן אֵינּוּ יָכוֹל
לְהַחְזִירָה:

כלים כו:ב – כו:ה

פרק כו – משנה ב

כִּיס שֶׁל שְׁנָצוֹת שֶׁנִּטְלוּ שְׁנֵצִיּוֹ, טָמֵא. נֶפֶשׁ, טְהוֹר. טָלָה עָלָיו אֶת
הַמְטֵלֶת מְלֻמָּטוֹן, טָמֵא. כִּיס לְתוֹךְ כִּיס, שֶׁנִּטְמָא אֶחָד מֵהוֹן בְּמִשְׁקָה, לֹא
נִטְמָא חֲבֵרוֹ. צְרוּר הַמְרַגְלִית, טָמֵא. צְרוּר הַמְעוֹת, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַמָּא,
וְחֲכָמִים מְטַהְרִים:

פרק כו – משנה ג

כָּף לֹקֵטִי קוֹצִים, טְהוֹרָה. הַזּוֹן וְהַבְּרֵכָיִךְ, טָמֵאִין. וְהַשְּׂרוּלִים, טָמֵאִין.
וְהַפְּרָקִלִימִין, טְהוֹרִין. וְכֹל בַּיִת אֶצְבָּעוֹת, טְהוֹרוֹת, חוּץ מִשֶּׁל קִיצִין, מִפְּנֵי
שֶׁהֵיא מְקַבֶּלֶת אֶת הָאוֹג. נִקְרָעָה, אִם אֵינָה מְקַבֶּלֶת אֶת רֵב הָאוֹג, טְהוֹרָה:

פרק כו – משנה ד

סִנְדֵּל שֶׁנִּפְסְקָה אַחַת מֵאֲזָנָיו וְתִקְנָה, טָמֵא מִדֶּרֶס. נִפְסְקָה שְׁנֵיהֶם וְתִקְנָה,
טְהוֹר מִן הַמִּדְרָס אֲבָל טָמֵא מִגַּע מִדֶּרֶס. לֹא הַסְפִּיק לְתַקּוֹן אֶת הָרֵאוּשׁוֹנָה
עַד שֶׁנִּפְסְקָה שְׁנֵיהֶם, טְהוֹרָה. נִפְסַק עֲקָבוֹ, נִטַּל חוֹטְמוֹ, אוֹ שֶׁנִּחְלַק לְשָׁנַיִם,
טְהוֹר. סוּלָיִם שֶׁנִּפְסַק מִכָּל מְקוֹם, טְהוֹר. מִנְעַל שֶׁנִּפְחַת, אִם אֵינּוּ מְקַבֵּל
אֶת רֵב הַרְגֵּל, טְהוֹר. מִנְעַל שֶׁעַל הָאֲמוּם, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַהֵר, וְחֲכָמִים
מְטַמָּאִים. כָּל חֲמֹתוֹת צְרוּרוֹת, טְהוֹרוֹת, חוּץ מִשֶּׁל עַרְבֵיִין. רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר, צְרוּר שְׁעָה, טְהוֹרוֹת. צְרוּר עוֹלָם, טָמֵאוֹת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כָּל
חֲמֹתוֹת צְרוּרוֹת, טְהוֹרוֹת:

פרק כו – משנה ה

אֵלוֹ עוֹרוֹת טָמֵאִין מִדֶּרֶס, עוֹר שֶׁחֲשַׁב עָלָיו לְשִׁטִּיחַ, עוֹר סִקְרֵטִיא, עוֹר
קְטַבְלִיא, עוֹר הַחֲמֹר, עוֹר הַכֶּתֶן, עוֹר הַכֶּתֶף, עוֹר הָרוּפָא, עוֹר הָעֲרִיסָה,
עוֹר הַלֵּב שֶׁל קֶטוֹן, עוֹר הַפֶּה, עוֹר הַכֶּסֶת, מִדֶּרֶס. עוֹר הַסְּרוּק, עוֹר הַסּוּרְק,
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, מִדֶּרֶס. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, טָמֵא מוֹת:

TIME MISHNA TEXT



כלים כו:ו – כו:ט

פרק כו – משנה ו

עב כסות, ותכריך כסות, מדרס. עב ארגמן, ותכריך ארגמן, בית שמאי
אומרים, מדרס. ובית הלל אומרים, טמא מת. עור שעשאו חפוי לכלי,
טהור. למשקלות, טמא. רבי יוסי מטהר משום אביו:

פרק כו – משנה ז

כל מקום שאין חסרון מלאכה, מחשבה מטמאתו.
וכל מקום שיש חסרון מלאכה, אין מחשבה מטמאתו, אלא העצבה:

פרק כו – משנה ח

עורות בעל הבית, מחשבה מטמאתו. ושל עבדו, אין מחשבה מטמאתו.
ושל גנב, מחשבה מטמאתו. ושל גזלו, אין מחשבה מטמאתו. רבי שמעון
אומר, חלוף הדברים, של גזלו, מחשבה מטמאתו. ושל גנב, אין מחשבה
מטמאתו, מפני שלא נתיאשו הבעלים:

פרק כו – משנה ט

עור שהוא טמא מדרס, וחשב עליו לרצועות ולסנדליו, כיון שנתן בו את
האזמל, טהור, דברי רבי יהודה. וחכמים אומרים, עד שימעטנו פחות
מחמשה טפחים. רבי אלעזר בר רבי צדוק אומר, אף העושה מטפחת מן
העור, טמאה. ומן הקסת, טהורה:

כלים כז:א – כז:ד

פרק כז – משנה א

הבגד מטמא משום חמשה שמות. השק, משום ארבעה. העור, משום שלשה. העץ, משום שנים. וכלי חרס, משום אחד. כלי חרס מטמא משום כלי קבול. כל שאין לו תוך בכלי חרס, אין לו אחורים. מוסף עליו העץ, שהוא מטמא משום מושב. וכן טבלא שאין לה לזבז, בכלי עץ, טמאה, ובכלי חרס, טהורה. מוסף עליו העור, שהוא מטמא משום אהלים. מוסף עליו השק, שהוא מטמא משום אריג. מוסף עליו הבגד, שהוא מטמא משום שלש על שלש:

פרק כז – משנה ב

הבגד מטמא משום שלשה על שלשה, למדרס, ומשום שלש על שלש לטמא מת. השק ארבעה על ארבעה, העור חמשה על חמשה, מפץ ששה על ששה, שוין למדרס ולטמא מת. רבי מאיר אומר, השק שיירי ארבעה, ותחלתו משיגמר:

פרק כז – משנה ג

העושה שנים מן הבגד ואחד מן השק, שלשתן מן השק ואחד מן העור, ארבעה מן העור ואחד מן המפץ, טהור. חמשה מן המפץ ואחד מן העור, ארבעה מן העור ואחד מן השק, שלשה מן השק ואחד מן הבגד, טמא. זה הכלל, כל שחבר לו מן החמור ממונו, טמא. מן הקל ממונו, טהור:

פרק כז – משנה ד

המקצע מכלם טפח על טפח, טמא. משולי הקפה טפח על טפח, טמא. מצדדי הקפה, רבי שמעון מטהר. וחכמים אומרים, המקצע טפח על טפח בכל מקום, טמא:

כלים כזה – כז:ח

פרק כז – משנה ה

בלויי נפה וכברה שהתקינן לישיבה, רבי עקיבא מטמא, וחכמים מטהרין עד שיקצע. כסא של קטן שיש לו רגלים, אף על פי שאין בו גבה טפח, טמא. חלוק של קטן, רבי אליעזר אומר, כל שהוא. וחכמים אומרים, עד שיהיה בו כשעור, ונמדד כפול:

פרק כז – משנה ו

אלו נמדדין כפולין. אמפליא, ופמוליניא, ומכנסים, וכובע, וכיס של פנדיא. ומטלית שטליה על השפה, אם פשוטה, נמדדת פשוטה, ואם כפולה, נמדדת כפולה:

פרק כז – משנה ז

הבגד שארג בו שלשה על שלשה, ונטמא מדרס, והשלים עליו את כל הבגד, ואחר כך נטל חוט אחד מתחלתו, טהור מן המדרס, אבל טמא מגע מדרס. נטל חוט אחד מתחלתו, ואחר כך השלים עליו את כל הבגד, טמא מגע מדרס:

פרק כז – משנה ח

וכן בגד שארג בו שלש על שלש, ונטמא טמא מת, והשלים עליו את כל הבגד, ואחר כך נטל חוט אחד מתחלתו, טהור מטמא מת, אבל טמא מגע טמא מת. נטל חוט אחד מתחלתו, ואחר כך השלים עליו את כל הבגד, טהור, מפני שאמרו, שלש על שלש שנתמעט, טהור. אבל שלשה על שלשה שנתמעט, אף על פי שטהור ממדרס, טמא בכל הטמאות:

TIME MISHNA TEXT



כלים כז:ט – כז:יב

פרק כז – משנה ט

סָדִין שֶׁהוּא טָמֵא מִדָּרֶס, וְעִשָּׂאוֹ וִילוּן, טְהוֹר מִן הַמִּדְרָס, אֲבָל טָמֵא מִגַּע מִדְרָס. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי בְּאִיזָה מִדְרָס נִגַּע זֶה. אֲלֵא אִם כֵּן נִגַּע בּוֹ הַזֵּב, טָמֵא בְּמִגַּע הַזֵּב:

פרק כז – משנה י

שְׁלֹשָׁה עַל שְׁלֹשָׁה שְׁנַחֲלֵק, טְהוֹר מִן הַמִּדְרָס, אֲבָל טָמֵא מִגַּע מִדְרָס. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי בְּאִיזָה מִדְרָס נִגַּע זֶה. אֲלֵא אִם כֵּן נִגַּע בּוֹ הַזֵּב, טָמֵא מִגַּע הַזֵּב:

פרק כז – משנה יא

שְׁלֹשָׁה עַל שְׁלֹשָׁה, בְּאַשְׁפּוֹת, בְּרִיא וְצוֹרֵר מְלַח. בְּבֵית, אוֹ בְּרִיא אוֹ צוֹרֵר מְלַח. כִּמְה מְלַח יֵהָא צוֹרֵר, רַבֵּעַ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּדָקָה. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, בְּגִסָּה. אֵלּוֹ וְאֵלּוֹ מִתְכַּוְּנִים לְהַקֵּל. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁוִים שְׁלֹשָׁה עַל שְׁלֹשָׁה בְּאַשְׁפּוֹת לְשֹׁלֵשׁ עַל שְׁלֹשׁ בְּבֵית:

פרק כז – משנה יב

שְׁלֹשָׁה עַל שְׁלֹשָׁה שְׁנִקְרַע, אִם נִתְּנוּ עַל הַכֶּסֶּא וּבִשְׂרוּ נוֹגַע בְּכֶסֶּא, טְהוֹר, וְאִם לֹא, טָמֵא. שְׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ שְׁנִמְהָה מִמְּנָה חוּט אֶחָד, אוֹ שְׁנַמְצָא בּוֹ קֶשֶׁר, אוֹ שְׁנֵי חוּטִין מִתְאַיְמִין, טְהוֹרָה. שְׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ שְׁהַשְׁלִיכָה בְּאַשְׁפּוֹת, טְהוֹרָה. הַחֲזִירָה, טָמֵאָה. לְעוֹלָם הַשְׁלִכְתָּה מִטְהַרְתָּה, וְחֲזַרְתָּה מִטְמֵאתָה, חוּץ מִשְׁל אֲרָגְמוֹן וְשֵׁל זְהוּרִית טוֹבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אִף מִטְלִית חֲדָשָׁה כִּיּוֹצֵא בָּהּ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כֹּלן טְהוֹרִין, לֹא הַזְכָּרוֹ אֲלֵא מִפְּנֵי הַשְּׁבִת אֲבָדָה:

TIME MISHNA TEXT



כלים כח:א – כח:ד

פרק כח – משנה א

שָׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ שְׁנֵתָנָה בְּכַדּוֹר, או שְׁעֲשֵׂאָה בְּכַדּוֹר בְּפָנֵי עֲצָמָה, טְהוּרָה.
אָבֵל שְׁלֹשָׁה עַל שְׁלֹשָׁה שְׁנֵתָנוּ בְּכַדּוֹר, טָמֵא. עֲשָׂאוּ כַדּוֹר בְּפָנֵי עֲצָמוֹ,
טְהוֹר, מִפְּנֵי שֶׁהִתְפָּר מִמְעֵטוֹ:

פרק כח – משנה ב

פְּחוֹת מְשֻׁלְשָׁה עַל שְׁלֹשָׁה שֶׁהִתְקִינוּ לְפֹק בּוֹ אֶת הַמְרָחֵק, לְנֵער בּוֹ אֶת
הַקְּדָרָה, לְקַנַּח בּוֹ אֶת הָרַחִים, בֵּין מוֹכֵן בֵּין שְׂאִינֵן מוֹכֵן, טָמֵא, דְּבַרֵי רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, בֵּין מִן הַמוֹכֵן, בֵּין שְׂאִינֵן מִן הַמוֹכֵן, טְהוֹר.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִן הַמוֹכֵן, טָמֵא. שְׂאִינֵן מִן הַמוֹכֵן, טְהוֹר:

פרק כח – משנה ג

הַעוֹשֶׂה אֶסְפְּלָנִית, בֵּין בְּבִגְד בֵּין בְּעוֹר, טְהוּרָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, עַל הָעוֹר,
טְהוֹר. מְלוּגְמָא, בְּבִגְד, טְהוּרָה, וּבְעוֹר, טָמֵא. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל
אוֹמֵר, אִף בְּבִגְד, טָמֵא, מִפְּנֵי שֶׁהִיא נִנְעֶרֶת:

פרק כח – משנה ד

מִטְפָּחוֹת סְפָרִים, בֵּין מְצִירוֹת בֵּין שְׂאִינֵן מְצִירוֹת, טָמֵאוֹת, כְּדַבְּרֵי בֵּית
שְׁמַאי. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, מְצִירוֹת, טְהוּרוֹת, וְשְׂאִינֵם מְצִירוֹת, טָמֵאוֹת.
רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אֵלוֹ וְאֵלוֹ טְהוּרוֹת:

כלים כח:ה – כח:ח

פרק כח – משנה ה

כִּפָּה שֶׁהוּא טָמֵא מִדֶּרֶס, וּנְתַנּוּ עַל הַסֵּפֶר, טְהוֹר מִן הַמִּדְרָס, אֲבָל טָמֵא טָמֵא מֵת. חֻמֹּת שֶׁעֲשָׂאָה שְׂטִיחַ, וְשְׂטִיחַ שֶׁעֲשָׂאָה חֻמֹּת, טְהוֹר. חֻמֹּת שֶׁעֲשָׂאָה תוֹרֵמֶל וְתוֹרֵמֶל שֶׁעֲשָׂאָה חֻמֹּת, כֵּר שֶׁעֲשָׂאָה סֵדִין וְסֵדִין שֶׁעֲשָׂאָה כֵּר, כֵּסֶת שֶׁעֲשָׂאָה מְטַפַּחַת וּמְטַפַּחַת שֶׁעֲשָׂאָה כֵּסֶת, טָמֵא. זֶה הַכֹּל, כֹּל שֶׁשָּׁנְהוּ לְשִׁמוֹ, טָמֵא. לְשֵׁם אַחֵר, טְהוֹר:

פרק כח – משנה ו

מְטֵלִית שֶׁטְלָיָה עַל הַקֶּפֶה, מְטַמְּאָה אֶחָד וּפּוֹסְלֵת אֶחָד. הַפְּרִישָׁה מִן הַקֶּפֶה, הַקֶּפֶה מְטַמְּאָה אֶחָד וּפּוֹסְלֵת אֶחָד, וְהַמְטֵלִית טְהוֹרָה. טְלָיָה עַל הַבֶּגֶד, מְטַמְּאָה שְׁנַיִם וּפּוֹסְלֵת אֶחָד. הַפְּרִישָׁה מִן הַבֶּגֶד, הַבֶּגֶד מְטַמְּאָה אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד, וְהַמְטֵלִית מְטַמְּאָה שְׁנַיִם וּפּוֹסְלֵת אֶחָד. וְכֵן הַטּוֹלָה עַל הַשֶּׁק אוֹ עַל הָעוֹר, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי שְׁמַעוֹן מְטַהֵר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, עַל הָעוֹר, טְהוֹר. עַל הַשֶּׁק, טָמֵא, מִפְּנֵי שֶׁהוּא אֲרִיג:

פרק כח – משנה ז

שָׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ שְׁאֵמְרוּ, חוּץ מִן הַמִּלֵּל, דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְחֻכְמַיִם אוֹמְרִים, שְׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ מְכֻנָּת. טְלָיָה עַל הַבֶּגֶד, מְרוּחַ אַחַת, אֵינוֹ חֲבוּר. מִשְׁתֵּי רוּחוֹת זֶה כְּנֶגֶד זֶה, חֲבוּר. עֲשָׂאָה כְּמִין גָּאֵם, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמְּא, וְחֻכְמַיִם מְטַהֲרִין. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּטֵלִית. אֲבָל בְּחִלּוּק, מְלַמְעֵלּוֹ, חֲבוּר. וּמְלַמְטוֹ, אֵינוֹ חֲבוּר:

פרק כח – משנה ח

בְּגָדֵי עֲנִיִּים, אֵף עַל פִּי שְׂאִין בָּהֶם שְׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ, הֵרִי אֵלוֹ טָמֵאִין מִדֶּרֶס. טֵלִית שֶׁהִתְחִיל בָּהּ לְקַרְעָהּ, כִּיּוֹן שֶׁנִּקְרַע רַבָּה, אֵינוֹ חֲבוּר. הָעֵבִים וְהַרְפִּים, אֵין בָּהֶם מְשׁוּם שְׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ:

כלים כח:ט – כט:ב

פרק כח – משנה ט

כֶּסֶת הַסִּבְלִין, טְמֵאָה מִדְּרָס. מְשֻׁמֶרֶת שֶׁל יַיִן, אֵין בָּהּ מְשׁוּם מוֹשֵׁב.
סִבְכָּה שֶׁל זִקְנָה, טְמֵאָה מְשׁוּם מוֹשֵׁב. חֵלֹק שֶׁל יוֹצֵאת הַחוּץ הָעֲשׂוּי
כְּסִבְכָּה, טְהוֹר. הָעוֹשֶׂה בְּגַד מִן הַחֶרֶם, טְהוֹר. וּמְזוּטוֹ, טְמֵא.
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אָמַר, אִף הָעוֹשֶׂה בְּגַד מִן הַחֶרֶם וּכְפָלוֹ, טְמֵא:

פרק כח – משנה י

סִבְכָּה שֶׁהִתְחִיל בָּהּ מִפִּיָּהּ, טְהוֹרָה, עַד שִׁיגְמֹר אֶת קוּרְקוּרָתָהּ. הִתְחִיל בָּהּ
מִקוּרְקוּרָתָהּ, טְהוֹרָה, עַד שִׁיגְמֹר אֶת פִּיָּהּ. שְׁבִיס שְׁלָהּ, טְמֵא בְּפָנֵי עֲצָמוֹ.
הַחוּטִין שְׁלָהּ, טְמֵאִין מְשׁוּם חֲבוּר. סִבְכָּה שֶׁנִּקְרָעָה, אִם אֵינָה מְקַבֶּלֶת אֶת
רֹב הַשָּׁעַר, טְהוֹרָה:

פרק כט – משנה א

נוֹמֵי הַסְּדִין וְהַסּוֹדְרִין וְהַטְּרִטִין וְהַפְּלִיּוֹן שֶׁל רֹאשׁ, שֵׁשׁ אֶצְבָּעוֹת. שֶׁל
אֶפְקָרְסִין, עֶשֶׂר. נִימֵי סָגוּס, וְהַרְדִּיד, וְהַחֲלוּק, וְהַטְּלִית, שְׁלֹשׁ אֶצְבָּעוֹת.
נִימֵי כֶּפֶה שֶׁל זִקְנָה, וְהַגּוֹמְדִין שֶׁל עַרְבֵיִין, וְהַקְּלָקִין, וְהַפְּנִדָּא, וְהַמְּעַפְרֵת,
וְהַפְּרָגוֹד, נִימֵיהֶן כָּל שֵׁהוּ:

פרק כט – משנה ב

שְׁלֹשׁ כְּסָתוֹת שֶׁל צְמֹר, שֵׁשׁ שֶׁל פֶּשֶׁתוֹן, שְׁלֹשָׁה סְדִינִין, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
מְטַפְּחוֹת, שְׁנַי סוּבְרִיקִין, חֵלֹק אֶחָד, טְלִית אֶחָד, קְלִבְקָרִין אֶחָד,
חֲבוּר לְטְמֵאָה וְלַהֲזִיָּה. יָתֵר מִכָּאן, חֲבוּר לְטְמֵאָה, וְאֵין חֲבוּר לַהֲזִיָּה.
רַבִּי יוֹסִי אָמַר, אִף לֹא לְטְמֵאָה:

TIME MISHNA TEXT



כלים כט:ג – כט:ו

פרק כט – משנה ג

חוט המושקלת, שנים עשר. של חרשין, שמנה עשר. של בנין, חמשים אמה. יתר מכאן, אם רצה לקים, טהור. של סידין ושל צירין, כל שהו:

פרק כט – משנה ד

חוט מאזנים של זהבים ושל שוקלי ארגמן טוב, שלש אצבעות. יד הקרדם מאחריו, שלש אצבעות. רבי יוסי אומר, טפח, טהור:

פרק כט – משנה ה

חוט מאזנים של חנונים, של בעלי בתים טפח. יד הקרדם מלפניו, טפח. שירי יד הפרגול, טפח. יד מקבת של יד של מפתחי אבנים, טפח:

פרק כט – משנה ו

חוט מאזנים של צמרים, ושל שוקלי זכוכית, טפחים. יד המקור, טפחים. יד המעצד של לגיונות, טפחים. יד הקרנס של זהבים, טפחים. ושל חרשין, שלשה טפחים:

כלים כט:ז – ל:ב

פרק כט – משנה ז

שִׁירֵי הַדְּרָבֵן מְלַמְעֵלֵן, אַרְבָּעָה. יָד הַבְּדִיד, אַרְבָּעָה. יָד הַקָּרְדֵם שֶׁל נָכוּשׁ,
חֲמִשָּׁה. יָד בֶּן הַפְּטִישׁ, חֲמִשָּׁה. וְשֵׁל הַפְּטִישׁ, שֵׁשׁ. יָד הַקָּרְדֵם שֶׁל בְּקוּעַ
וְשֵׁל עֲדִיר, שֵׁשׁ. וְיָד מִקְבֵּת שֶׁל סַתְתִּין, שֵׁשׁ:

פרק כט – משנה ח

שִׁירֵי חֲרָחוּר מְלַמְטֵן, שִׁבְעָה. יָד מְגֵרְפָה שֶׁל בְּעֵלֵי בָתִּים, בַּיִת שְׁמַאי
אוֹמְרִים, שִׁבְעָה. בַּיִת הַלֵּל אוֹמְרִים, שְׁמֹנֶה. שֶׁל סִידִין, בַּיִת שְׁמַאי
אוֹמְרִים, תְּשַׁע. בַּיִת הַלֵּל אוֹמְרִים, עֶשְׂרֵה. יֵתֵר מִכָּאן, אִם רָצָה לְקַיֵּם,
טָמֵא. וְיָד מִשְׁמָשֵׁי הָאוֹר, כָּל שֶׁהוּא:

פרק ח – משנה א

כָּלֵי זְכוּכִית, פְּשׁוּטִיהֶן טְהוּרִין, וּמְקַבְּלֵיהֶן טָמְאִים. נִשְׁבְּרוּ, טְהוּרִין. חִזְרוּ
וְעָשָׂה מֵהֶן כָּלִים, מְקַבְּלִין טָמְאָה מִכָּאן וּלְהַבָּא. הַטְּבֵלָא וְהַאֲסֻקוּטְלָא שֶׁל
זְכוּכִית, טְהוּרִין. אִם יֵשׁ לָהֶן לְזַבֵּז, טָמְאִים. שׁוּלֵי קַעֲרָה וְשׁוּלֵי אֲסֻקוּטְלָא
שֶׁל זְכוּכִית שֶׁהִתְקִינֵן לְתַשְׁמִישׁ, טְהוּרִין. קִרְטָסֵן אוֹ שָׁפוֹ בְּשׁוּפִין, טָמְאִין:

פרק ל – משנה ב

אֲסַפְקֵלְרִיא, טְהוּרָה. וְתַמְחוּי שֶׁעָשָׂאוֹ אֲסַפְקֵלְרִיא, טָמֵא. וְאִם מִתְחַלָּה
עָשָׂאוֹ לְשֵׁם אֲסַפְקֵלְרִיא, טְהוּר. תִּרְוֹד שֶׁהוּא נוֹתֵנוּ עַל הַשְּׁלָחוֹן, אִם מְקַבֵּל
כָּל שֶׁהוּא, טָמֵא. וְאִם לֹא, רַבִּי עֲקִיבָא מְטָמֵא, רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי מְטָהֵר:

כלים לג' – אהלות א:ב

פרק ל – משנה ג

כּוּס שֶׁנִּפְגַּם רְבוֹ, טְהוֹר. נִפְגַּם בּוֹ שְׁלֹשׁ בְּרָבוֹ, טְהוֹר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִם מְפִזֵּר הוּא אֶת רֵב הַמַּיִם, טְהוֹר. נִקְבַּ, וְעִשָּׂאוֹ בֵּין בְּבַעַץ בֵּין בְּזָפֶת, טְהוֹר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, בְּבַעַץ, טָמֵא, וּבְזָפֶת, טְהוֹר:

פרק ל – משנה ד

צְלוּחִית קֵטְנָה שֶׁנִּטְלָה פִּיהָ, טָמְאָה. וְגִדּוּלָה שֶׁנִּטְלָה פִּיהָ, טְהוֹרָה. שֶׁל פְּלִיטוֹן שֶׁנִּטְלָה פִּיהָ, טְהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא סוֹרַחַת אֶת הַיָּד. לְגִינִין גְּדוּלִים שֶׁנִּטְלָה פִּיהוּ, טָמְאִין, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְקַנֵּן לְכַבְּשִׁין. וְהָאֶפְרָכִס שֶׁל זְכוּכִית, טְהוֹרָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲשֶׁרִידָּ כְּלִים, שֶׁנִּכְנָסֶת בְּטָמְאָה, וַיֵּצֵאת בְּטְהוֹרָה:

הדרון עלך מסכת כלים

מסכת אהלות

פרק א – משנה א

שְׁנַיִם טָמְאִים בְּמַת, אֶחָד טָמֵא טָמְאָת שִׁבְעָה וְאֶחָד טָמֵא טָמְאָת עָרֵב. שְׁלֹשָׁה טָמְאִין בְּמַת, שְׁנַיִם טָמְאִין טָמְאָת שִׁבְעָה וְאֶחָד טָמֵא טָמְאָת עָרֵב. אַרְבָּעָה טָמְאִין בְּמַת, שְׁלֹשָׁה טָמְאִין טָמְאָת שִׁבְעָה וְאֶחָד טָמֵא טָמְאָת עָרֵב. כִּיצַד שְׁנַיִם. אָדָם הַנוֹגֵעַ בְּמַת, טָמֵא טָמְאָת שִׁבְעָה. וְאָדָם הַנוֹגֵעַ בּוֹ, טָמֵא טָמְאָת עָרֵב:

פרק א – משנה ב

כִּיצַד שְׁלֹשָׁה. כְּלִים הַנוֹגְעִים בְּמַת, וְכְלִים בְּכְלִים, טָמְאִין טָמְאָת שִׁבְעָה. הַשְּׁלִישִׁי, בֵּין אָדָם וּבֵין כְּלִים, טָמְאִין טָמְאָת עָרֵב: